

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

61. vuosikerta

5. marraskuuta 2018

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2018/C 399/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2018/C 399/02 Asia C-57/16 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 4.9.2018 – Valittajana ClientEarth muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Oikeus tutustua Euroopan unionin toimielinten asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Asetus (EY) N:o 1367/2006 — Vaikutustenarviointiselostus, vaikutustenarviointiselostuksen luonnos ja vaikutustenarviointilautakunnan lausunto — Ympäristöalan lainsäädäntöaloitteet — Tutustumisoikeuden epääminen — Käsitelyn aikana pyydettyjen asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaiseminen — Oikeussuojan tarpeen säilyminen — Unionin toimielimessä meneillään olevan päätöksentekomenettelyn suoja koskeva poikkeus — Yleinen oletama) 2

2018/C 399/03 Asia C-430/16 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 6.9.2018 – Valittajana Bank Mellat sekä muina osapuolina Euroopan unionin neuvosto, Euroopan unionin neuvosto sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (Muutoksenhaku — Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka (YUTP) — Ydinaseiden levittämisen estäminen — Iranin islamilaiseen tasavaltaan kohdistetut rajoittavat toimenpiteet — Toimialakohtaiset toimenpiteet — Iranilaisiin rahalaitoksiin liittyviin varainsiirtoihin kohdistuvat rajoitukset — Rajoitusten vahvistaminen — Päätöksen 2012/635/YUTP ja asetuksen (EU) N:o 1263/2012 säännöksiin perustuva riidanalainen järjestelmä — Iranin ydinasekysymystä koskevan yhteisen kattavan toimintasuunnitelman täytäntöönpano — Kaikkien tähän kysymykseen liittyvien Euroopan unionin rajoittavien toimenpiteiden poistaminen — Riidanalaisen järjestelmän kumoaminen asian ollessa vireillä Euroopan unionin yleisessä tuomioistuimessa — Vaikutus oikeussuojan tarpeeseen unionin yleisessä tuomioistuimessa — Oikeussuojan tarve ei ole säilynyt) 3

2018/C 399/04	Asia C-488/16 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 6.9.2018 – Valittajana Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV sekä muina osapuolina Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Freistaat Bayern (Muutoksenhaku — EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Sanamerkki NEUSCHWANSTEIN — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuus — Maantieteellinen alkuperämerkintä — Erottamiskyky — 52 artiklan 1 kohdan b alakohta — Vilpillinen mieli)	4
2018/C 399/05	Asia C-527/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 6.9.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgerichtshof – Itävalta) – Salzburger Gebietskrankenkasse ja Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaaliturva — Asetus (EY) N:o 987/2009 — 5 artikla ja 19 artiklan 2 kohta — Työntekijät, jotka on lähetetty toiseen jäsenvaltioon kuin mihin heidän työnantajansa on sijoittautunut — Lähtöjäsenvaltion suorittama A1 todistusten antaminen sen jälkeen, kun vastaanottava jäsenvaltio on tunnustanut työntekijöiden kuulumisen sen sosiaaliturvajärjestelmään — Hallintotoimikunnan lausunto — A1 todistusten antaminen virheellisesti — Toteaminen — Näiden todistusten sitovuus ja taannehtivuus — Asetus (EY) N:o 883/2004 — Sovellettava lainsäädäntö — 12 artiklan 1 kohta — Toista henkilöä korvaamaan lähetetyn henkilön käsite)	4
2018/C 399/06	Asia C-4/17 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 6.9.2018 – Valittajana Tšekin tasavalta ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Euroopan maatalouden tukirahasto (maataloustukirahasto) — Menot, joihin voidaan saada Euroopan unionin rahoitusta — Tšekin tasavallan menot — Asetus (EY) N:o 479/2008 — 11 artiklan 3 kohta — Käsite ”viinitilojen rakenneuudistus”)	6
2018/C 399/07	Asia C-17/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 6.9.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Yhdistynyt kuningaskunta) – Grenville Hampshire v. Board of the Pension Protection Fund (Ennakkoratkaisupyyntö — Työntekijöiden suoja työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa — Direktiivi 2008/94/EY — 8 artikla — Lisäeläkejärjestelmät — Vanhuusetuuksia koskevien oikeuksien suoja — Taatun vähimmäisturvan taso)	6
2018/C 399/08	Asia C-21/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 6.9.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Nejvyšší soud – Tšekki) – Catlin Europe SE v. O.K. Trans Praha spol. s r.o. (Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Eurooppalainen maksamismääräysmenettely — Asetus (EY) N:o 1896/2006 — Eurooppalaisen maksamismääräyksen toimittaminen yhdessä maksamismääräystä koskevan hakemuksen kanssa — Maksamismääräystä koskevan hakemuksen käännöksen puuttuminen — Täytäntöönpanokelpoiseksi julistettu eurooppalainen maksamismääräys — Vastineen lähettämiseksi asetetun määräajan päättymisen jälkeen esitetty uudelleen tutkimista koskeva pyyntö — Oikeudenkäyntiasiakirjojen ja muiden asiakirjojen tiedoksianto — Asetus (EY) N:o 1393/2007 — Sovellettavuus — 8 artikla ja liite II — Ilmoitus vastaanottajalle oikeudesta kieltäytyä vastaanottamasta asiakirjaa, jolla menettely on saatettu vireille ja jota ei ole käännetty — Vakiolomakkeen puuttuminen — Seuraukset)	7
2018/C 399/09	Asia C-80/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 4.9.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Supremo Tribunal de Justiça – Portugali) – Fundo de Garantia Automóvel v. Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana ja Cristiana Micaela Caetano Juliana (Ennakkoratkaisupyyntö — Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava pakollinen vakuutus — Direktiivi 72/166/ETY — 3 artiklan 1 kohta — Toinen direktiivi 84/5/ETY — 1 artiklan 4 kohta — Velvollisuus tehdä vakuutus sopimus — Yksityisalueelle pysäköity ajoneuvo — Korvauselimen oikeus vaatia korvausta vakuuttamattoman ajoneuvon omistajalta)	8
2018/C 399/10	Asia C-244/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 4.9.2018 – Euroopan komissio v. Euroopan unionin neuvosto (Kumoamiskanne — Päätös (EU) 2017/477 — Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Kazakstanin tasavallan tehostetulla kumppanuus- ja yhteistyösopimuksella perustetussa yhteistyöneuvostossa unionin puolesta esitettävä kanta yhteistyöneuvoston, yhteistyökomitean ja erikoistuneiden alakomiteiden tai muiden elinten työjärjestelyihin — SEUT 218 artiklan 9 kohta — Päätös, jolla vahvistetaan kansainvälisellä sopimuksella perustetussa elimessä unionin puolesta esitettävät kannat — Sopimus, jonka tietyt määräykset voivat liittyä yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan (YUTP) — Äänestysääntö)	9

2018/C 399/11	Asia C-346/17 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 6.9.2018 – Valittajana Christoph Klein sekä muina osapuolina Euroopan komissio ja Saksan liittotasavalta (Muutoksenhaku — SEUT 340 artiklan toinen kohta — Sopimussuhteen ulkopuolinen Euroopan unionin vastuu — Direktiivi 93/42/ETY — Lääkinnälliset laitteet — 8 artiklan 1 ja 2 kohta — Suojalausekemenettely — Lääkinnällisen laitteen markkinoille saattamista koskevan kieltopäätöksen tiedoksi antaminen — Euroopan komission päätöksen puuttuminen — Oikeussäännön, jolla annetaan yksityisille oikeuksia, riittävän ilmeinen rikkominen — Toimielimen toiminnan ja väitetyt vahingon välinen syy-yhteys — Näyttö vahingon olemassaolosta ja laajuudesta)	9
2018/C 399/12	Asia C-454/17 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 6.9.2018 – Valittajana Vincent Piessevaux ja muuna osapuolena Euroopan unionin neuvosto (Muutoksenhaku — Henkilöstö — Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt — Liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohta — Kansallisessa järjestelmässä ansaittu eläkeoikeus — Näiden oikeuksien siirtäminen unionin eläkejärjestelmään — Virkamiesten erilainen kohtelu sen mukaan, onko heidän eläkeoikeuksiaan edustava pääoma siirretty unionin eläkejärjestelmään ennen uusien yleisten täytäntöönpanosäännösten antamista vai sen jälkeen)	10
2018/C 399/13	Asia C-471/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 6.9.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Finanzgericht Hamburg – Saksa) – Finanzgericht Hamburg v. Hauptzollamt Hannover (Ennakkoratkaisupyyntö — Tulliliitto ja yhteinen tullitariffi — Tariffi- ja tilastonimikkeistö — Tavaroiden luokittelu — Uppopaistetut pikanuudelit — Tariffin alanimike 1902 30 10)	11
2018/C 399/14	Asia C-547/17 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 6.9.2018 – Valittajana Basic Net SpA ja muuna osapuolena Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (Muutoksenhaku — EU-tavaramerkki — Kuviomerkki, joka esittää kolmea pystysuoraa nauhaa — Näyttö tavaramerkin tulemisesta erottamiskykyiseksi käytön perusteella)	11
2018/C 399/15	Asia C-79/17: Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 6.9.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Itävalta) – Asiat, jotka on saattanut vireille Gmalieva s.r.o. ym. (Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Onnenpelit — Onnenpelejä koskeva monopoli jäsenvaltiossa — Kansallinen säännöstö, jolla kielletään peliautomaattien käyttö hallintoviranomaisten myöntämän ennakkoluvan puuttuessa)	12
2018/C 399/16	Yhdistetyt asiat C-208/17 P, C-209/17 P ja C-210/17 P: Unionin tuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 12.9.2018 – Valittajina NF (C-208/17 P), NG (C-209/17 P) ja NM (C-210/17 P) ja muuna osapuolena Eurooppa-neuvosto (Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla — Eurooppa-neuvoston 18.3.2016 antama EU:n ja Turkin julkilausuma — Kumoamisvaatimus)	13
2018/C 399/17	Asia C-472/17: Unionin tuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 6.9.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Giudice di pace di L’Aquila – Italia) – Gabriele Di Girolamo v. Ministero della Giustizia (Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artikla 2 kohta — Sosiaalipolitiikka — Määräaikainen työ — Rahantuomari — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	13
2018/C 399/18	Asia C-542/17 P: Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 11.9.2018 – Valittajana Allstate Insurance Company ja muuna osapuolena Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla — EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin DRIVEWISE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Hakemuksen hylkääminen — Asetus (EY) N:o 2017/2009 — 7 artikla 1 kohdan c alakohta — 7 artiklan 2 kohta — 75 artikla — Kuvailevuus — Uudissana, joka muodostuu osista, joista jokainen kuvailee kyseessä olevien tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia — Tavaroiden ja palvelujen käyttötarkoituksen huomioon ottaminen vääristyneellä tavalla — Perusteluvollisuus)	14
2018/C 399/19	Asia C-67/18 P: Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 6.9.2018 – Valittajana Dominique Bilde sekä muina osapuolena Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto (Muutoksenhaku — Tutkittavaksi ottaminen — Euroopan parlamentti — Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevat säännöt — Parlamentin jäsenten avustajakorvaus — Perusteettomasti suoritettujen summien takaisinperiminen)	14
2018/C 399/20	Asia C-84/18 P: Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 6.9.2018 – Valittajana Sophie Montel sekä muina osapuolena Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto (Muutoksenhaku — Tutkittavaksi ottaminen — Euroopan parlamentti — Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevat säännöt — Parlamentin jäsenten avustajakorvaus — Perusteettomasti suoritettujen summien takaisinperiminen)	15

2018/C 399/21	Asia C-90/18: Unionin tuomioistuimen määräys (yhdeksäs jaosto) 6.9.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Visoki upravni sud – Kroatia) – Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR) v. Povjerenik za informiranje Republike Hrvatske (Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 55 artiklan 2 kohta ja 94 artikla — Pääasian tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja ei ole täsmennetty riittävästi eikä esitetty syitä, joiden vuoksi ennakkoratkaisukysymykseen on tarpeen antaa vastaus — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	15
2018/C 399/22	Asia C-184/18: Unionin tuomioistuimen määräys (seitsemäs jaosto) 6.9.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Central Administrativo Sul – Portugali) – Fazenda Pública v. Carlos Manuel Patrício Teixeira ja Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira (Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla — SEUT 18 artikla — Syrjimättömyyden periaate — SEUT 63, SEUT 64 ja SEUT 65 artikla — Pääomien vapaa liikkuvuus — Muualla kuin kiinteistöjen sijaintivaltiossa asuvan henkilön saamiin luovutusvoittoihin kohdistuva ankarampi verorasitus — Kolmansiin maihin suuntautuviin tai kolmansista maista tuleviin pääomanliikkeisiin kohdistuvat rajoitukset)	16
2018/C 399/23	Asia C-237/18: Unionin tuomioistuimen määräys (kolmas jaosto) 18.7.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal de première instance de Liège – Belgia) – Pauline Stiernon v. Belgian valtio – SPF Santé publique ja Communauté française de Belgique (Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla — Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Ammatillinen vapaus — SEUT 20, SEUT 21 ja SEUT 45 artikla — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 15 artikla — Psykomotoriikan ammattia ei mainita kansallisessa terveydenhuollon ammatteja koskevassa luettelossa)	17
2018/C 399/24	Asia C-136/18 P: Valitus, jonka Robert Hansen on tehnyt 19.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-304/16, bet365 Group v. EUIPO, 14.12.2017 antamasta tuomiosta	17
2018/C 399/25	Asia C-425/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italia) on esittänyt 28.6.2018 – Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS) v. Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA	18
2018/C 399/26	Asia C-450/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Social nro 3 de Gerona (Espanja) on esittänyt 9.7.2018 – WA v. Instituto Nacional de la Seguridad Social	18
2018/C 399/27	Asia C-457/18: Kanne 13.7.2018 – Slovenian tasavalta v. Kroatian tasavalta	19
2018/C 399/28	Asia C-465/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 16.7.2018 – AV ja BU v. Comune di Bernareggio	21
2018/C 399/29	Asia C-471/18 P: Valitus, jonka Saksan liittotasavalta on tehnyt 18.7.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-283/15, Esso Raffinage v. ECHA, 8.5.2018 antamasta tuomiosta	21
2018/C 399/30	Asia C-475/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 20.7.2018 – SATI – Società Autocooperative Trasporti Italiani SpA v. Azienda di Trasporti Molisana – A.T.M. SpA	22
2018/C 399/31	Asia C-498/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 27.7.2018 – ZW v. Deutsche Lufthansa AG	23
2018/C 399/32	Asia C-530/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Ilfov (Romania) on esittänyt 13.8.2018 – EP v. FO	23
2018/C 399/33	Asia C-576/18: Kanne 12.9.2018 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta	24
2018/C 399/34	Asia C-586/18 P: Valitus, jonka Buonotourist Srl on tehnyt 19.9.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-185/15, Buonotourist v. komissio, 11.7.2018 antamasta tuomiosta	25

2018/C 399/35	Asia C-587/18 P: Valitus, jonka CSTP Azienda della Mobilità SpA on tehnyt 19.9.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-186/15, CSTP Azienda della Mobilità v. komissio, 11.7.2018 antamasta tuomiosta	26
2018/C 399/36	Asia C-591/18 P: Valitus, jonka Brugg Kabel AG ja Kabelwerke Brugg AG Holding ovat tehneet 21.9.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-441/14, Brugg Kabel ja Kabelwerke Brugg v. komissio, 12.7.2018 antamasta tuomiosta	28
2018/C 399/37	Asia C-186/17: Unionin tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan määräys 2.8.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landgericht Berlin – Saksa) – fliightright GmbH v. Iberia Express SA	30
2018/C 399/38	Asia C-212/17: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 21.8.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Espanja) – Simón Rodríguez Otero v. Televisión de Galicia SA ja Ministerio Fiscal	30
2018/C 399/39	Asia C-594/17: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 2.8.2018 – Euroopan komissio v. Slovenian tasavalta, jota tukevat Belgian kuningaskunta, Saksan liittotasavalta, Viron tasavalta, Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta ja Italian tasavalta	30
2018/C 399/40	Asia C-36/18: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 27.7.2018 – Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta	31
2018/C 399/41	Asia C-86/18: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 21.8.2018 – Euroopan komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta	31
2018/C 399/42	Asia C-284/18: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 9.8.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – Equitalia centro SpA v. Poste Italiane SpA	31

Unionin yleinen tuomioistuin

2018/C 399/43	Asia T-604/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.9.2018 – HD v. parlamentti (Henkilöstö — Virkamiehet — Palkkaus — Perhelisät — Kotitalouslisä — Koulutuslisä — Huollettavana olevaa lasta koskeva lisä — Myöntämisedellytykset — Muualta saatua vastaavaa lisää vastaavan määrän vähentäminen — Perusteettoman edun palautus — Päätökset lopettaa oikeudet määrättyihin lisiin — Oikeudellinen virhe — Ilmeinen arviointivirhe)	32
2018/C 399/44	Asia T-623/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.9.2018 – Volkswagen v. EUIPO – Paalupaikka (MAIN AUTO WHEELS) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin MAIN AUTO WHEELS rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisemmat EU-kuviomerkit VW — Suhteellinen hylkäysperuste — Merkkien samankaltaisuuden puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta) — Perusteluvollisuus — Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan ensimmäinen virke (josta on tullut asetuksen 2017/1001 94 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke))	33
2018/C 399/45	Asia T-39/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.9.2018 – Chambre de commerce et d’industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) v. komissio (Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Asiakirjat, jotka liittyvät kaikkien jäsenvaltioiden satama-alalla käyttöön ottamien valtiontukiohjelmien ennakkotutkintaan — Tutustumisoikeuden epääminen — Yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suoja koskeva poikkeus — Asetus (EY) N:o 45/2001 — Yksityiselämän käsite — Tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien tarkoitusten suoja koskeva poikkeus — Yleisen oletaman soveltaminen — Ylivoimainen yleinen etu)	33
2018/C 399/46	Asia T-266/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.9.2018 – Kwizda Holding v. EUIPO – Dermapharm (UROAKUT) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin UROAKUT rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisemmat kansalliset ja EU-kuviomerkit UroCys — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Päätöksen muuttamista koskeva toimivalta — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))	34

2018/C 399/47	Asia T-392/17 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 12.7.2018 – TE v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja — Kanteen hylkääminen pääasiassa — Lausunnon antamisen raukeaminen)	35
2018/C 399/48	Asiat T-337/18 R ja T-347/18 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 24.8.2018 – Laboratoire Pareva ja Biotech3D v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja — Asetus (EU) N:o 528/2012 — Biosidivalmisteet — Tehoaine PHMB (1415; 4.7) — Hyväksynnän epääminen — Välimiöhakemus — Fumus boni juris — Intressivertailu)	35
2018/C 399/49	Asia T-362/18 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 7.9.2018 – Robert v. Conseil national de l'ordre des pharmaciens (Väliaikainen oikeussuoja — Pääasian kanteen hylkääminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	36
2018/C 399/50	Asia T-475/18 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 27.8.2018 – Boyer v. Wallis ja Futuna (Väliaikainen oikeussuoja — Julkiset hankinnat — Välimiöhakemus — Tutkimatta jättäminen)	37
2018/C 399/51	Asia T-504/18 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 11.9.2018 – XG v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja — Pääsyn epääminen komission toimitiloihin — Välimiöhakemus — Intressiä haettujen välimiöiden saamiseen ei ole)	37
2018/C 399/52	Asia T-490/18: Kanne 16.8.2018 – Neda Industrial Group v. neuvosto	38
2018/C 399/53	Asia T-505/18: Kanne 24.8.2018 – Unkari v. komissio	39
2018/C 399/54	Asia T-509/18: Kanne 24.8.2018 – Tšekin tasavalta v. komissio	39
2018/C 399/55	Asia T-516/18: Kanne 30.8.2018 – Luxemburg v. komissio	40
2018/C 399/56	Asia T-518/18: Kanne 31.8.2018 – YG v. komissio	41
2018/C 399/57	Asia T-519/18: Kanne 3.9.2018 – Global Silicones Council ym. v. ECHA	42
2018/C 399/58	Asia T-524/18: Kanne 29.8.2018 – Billa v. EUIPO – Boardriders IP Holdings (Billa)	43
2018/C 399/59	Asia T-525/18: Kanne 4.9.2018 – ENGIE Global LNG Holding ym. v. komissio	44
2018/C 399/60	Asia T-531/18: Kanne 26.6.2018 – LL-Carpenter v. komissio	45
2018/C 399/61	Asia T-533/18: Kanne 6.9.2018 – Wanda Films ja Wanda Visión v. EUIPO – Dalian Wanda Group Co. (WANDA FILMS)	46
2018/C 399/62	Asia T-536/18: Kanne 11.9.2018 – Société des produits Nestlé v. EUIPO – European Food (fitness)	47
2018/C 399/63	Asia T-538/18: Kanne 14.9.2018 – Dickmanns v. EUIPO	48
2018/C 399/64	Asia T-540/18: Kanne 11.9.2018 – ASL Aviation Holdings ja ASL Airlines (Ireland) v. komissio	49
2018/C 399/65	Asia T-542/18: Kanne 17.9.2018 – Wanda Films ja Wanda Visión v. EUIPO – Dalian Wanda Group Co. (wanda films)	51
2018/C 399/66	Asia T-543/18: Kanne 17.9.2018 – XK v. komissio	52
2018/C 399/67	Asia T-544/18: Kanne 13.9.2018 – ArcelorMittal Bremen v. komissio	52
2018/C 399/68	Asia T-546/18: Kanne 17.9.2018 – XM ym. v. komissio	53

2018/C 399/69	Asia T-556/18: Kanne 19.9.2018 – Sensient Colors Europe v. komissio	54
2018/C 399/70	Asia T-557/18: Kanne 20.9.2018 – LG Electronics v. EUIPO – Beko (BECON)	55
2018/C 399/71	Asia T-559/18: Kanne 13.9.2018 – Atos Medical v. EUIPO – Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb (Lääkelaastarit)	55
2018/C 399/72	Asia T-560/18: Kanne 13.9.2018 – Atos Medical v. EUIPO – Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb (Haavaside)	56
2018/C 399/73	Asia T-562/18: Kanne 21.9.2018 – YP v. komissio	57
2018/C 399/74	Asia T-776/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 11.9.2018 – Medora Therapeutics v. EUIPO – Biohealth Italia (LITHOREN)	58
2018/C 399/75	Asia T-371/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 11.9.2018 – Reiner Stemme Utility Air Systems v. EASA	58

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä**(2018/C 399/01)***Viimeisin julkaisu**

EUVL C 392, 29.10.2018

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 381, 22.10.2018

EUVL C 373, 15.10.2018

EUVL C 364, 8.10.2018

EUVL C 352, 1.10.2018

EUVL C 341, 24.9.2018

EUVL C 328, 17.9.2018

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 4.9.2018 – Valittajana ClientEarth muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-57/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Oikeus tutustua Euroopan unionin toimielinten asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Asetus (EY) N:o 1367/2006 — Vaikutustenarviointiselostus, vaikutustenarviointiselostuksen luonnos ja vaikutustenarviointilautakunnan lausunto — Ympäristöalan lainsäädäntöaloitteet — Tutustumisoikeuden epääminen — Käsitteilyn aikana pyydettyjen asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaiseminen — Oikeussuojan tarpeen säilyminen — Unionin toimielimessä meneillään olevan päätöksentekomenettelyn suojaa koskeva poikkeus — Yleinen oletama)

(2018/C 399/02)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: ClientEarth (edustajat: O. Brouwer, J. Wolfhagen ja F. Heringa, advocaten)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Clotuche-Duvieusart ja M. Konstantinidis)

Väliintulijat, jotka tukevat valittajan vaatimuksia: Suomen tasavalta (asiamiehet: H. Leppo ja J. Heliskoski) ja Ruotsin kuningaskunta (asiamiehet: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson ja N. Otte Widgren)

Tuomiolauselma

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 13.11.2015 antama tuomio ClientEarth vastaan komissio (T-424/14 ja T-425/14, EU:T:2015:848) kumotaan.
- 2) Euroopan komission 1.4.2014 tekemä päätös, jolla evättiin oikeus tutustua vaikutustenarviointiselostukseen, joka koskee Euroopan unionin ympäristölainsäädäntöä koskevien, riskeihin perustuvien tarkastus- ja valvontamenettelyjen strategisten puiteiden määrittämisessä käytettävää sitovaa välinettä koskevaa hanketta, sekä vaikutustenarviointilautakunnan lausuntoon, kumotaan.
- 3) Euroopan komission 3.4.2014 tekemä päätös, jolla evättiin oikeus tutustua vaikutustenarviointiselostuksen, joka koskee muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa jäsenvaltioiden tasolla Euroopan unionin ympäristöpolitiikan alalla, luonnokseen ja vaikutustenarviointilautakunnan lausuntoon, kumotaan.
- 4) Euroopan komissio veloitetaan vastaamaan omista kuluistaan ja korvaamaan ClientEarthin oikeudenkäyntikulut ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhakumenettelyssä.

5) Suomen tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan muutoksenhakumenettelyssä.

(¹) EUVL C 191, 30.5.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 6.9.2018 – Valittajana Bank Mellat sekä muina osapuolina Euroopan unionin neuvosto, Euroopan unionin neuvosto sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

(Asia C-430/16 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka (YUTP) — Ydinaseiden levittämisen estäminen — Iranin islamilaiseen tasavaltaan kohdistetut rajoittavat toimenpiteet — Toimialakohtaiset toimenpiteet — Iranilaisiin rahalaitoksiin liittyviin varainsiirtoihin kohdistuvat rajoitukset — Rajoitusten vahvistaminen — Päätöksen 2012/635/YUTP ja asetuksen (EU) N:o 1263/2012 säännöksiin perustuva riidanalainen järjestelmä — Iranin ydinasekysymystä koskevan yhteisen kattavan toimintasuunnitelman täytäntöönpano — Kaikkien tähän kysymykseen liittyvien Euroopan unionin rajoittavien toimenpiteiden poistaminen — Riidanalaisen järjestelmän kumoaminen asian ollessa vireillä Euroopan unionin yleisessä tuomioistuimessa — Vaikutus oikeussuojan tarpeeseen unionin yleisessä tuomioistuimessa — Oikeussuojan tarve ei ole säilynyt)

(2018/C 399/03)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Bank Mellat (edustajat: M. Brindle, QC, T. Otty, QC, J. MacLeod ja R. Blakeley, barristers, sekä S. Zaiwalla, Z. Burbeza, A. Meskarian ja P. Reddy, solicitors)

Muut osapuolet: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Bishop ja I. Rodios), Euroopan komissio (asiamiehet: D. Gauci, J. Norris-Usher ja M. Konstantinidis) sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamies: S. Brandon, avustajanaan M. Gray, barrister)

Tuomiolauselma

1) Kumotaan Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 2.6.2016, *Bank Mellat v. neuvosto* (T-160/13, EU:T:2016:331).

2) Lausunnon antaminen asiassa raukeaa siltä osin kuin on kyse kanteesta, jonka Bank Mellat on nostanut asianumerolla T-160/13 ja jossa vaaditaan kumoamaan Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 muuttamisesta 21.12.2012 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1263/2012 1 artiklan 15 alakohta tai kyseinen säännös siltä osin kuin siinä ei säädetä Bank Mellatin tapaukseen sovellettavasta poikkeuksesta, ja Bank Mellatin vaatimuksesta siitä, että unionin yleinen tuomioistuin toteaisi, ettei Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 15.10.2012 annetun neuvoston päätöksen 2012/635/YUTP (EUVL L 282, s. 58) 1 kohdan 6 alakohtaa voida soveltaa siihen.

3) Bank Mellat ja Euroopan unionin neuvosto vastaavat kumpikin omista oikeudenkäyntikuluistaan, jotka liittyvät valitusmenettelyyn ja ensimmäisessä oikeusasteessa käytyyn menettelyyn.

4) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta sekä Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 371, 10.10.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 6.9.2018 – Valittajana Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV sekä muina osapuolina Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Freistaat Bayern

(Asia C-488/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Sanamerkki NEUSCHWANSTEIN — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailuvuus — Maantieteellinen alkuperämerkintä — Erottamiskyky — 52 artiklan 1 kohdan b alakohta — Vilpillinen mieli)

(2018/C 399/04)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV (edustaja: B. Bittner, Rechtsanwalt)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: D. Botis, A. Schifko ja D. Walicka) ja Freistaat Bayern (edustaja: M. Müller, Rechtsanwalt)

Tuomiolauselmä

1) Valitus hylätään.

2) Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 6, 9.1.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 6.9.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgerichtshof – Itävalta) – Salzburger Gebietskrankenkasse ja Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz

(Asia C-527/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaaliturva — Asetus (EY) N:o 987/2009 — 5 artikla ja 19 artiklan 2 kohta — Työntekijät, jotka on lähetetty toiseen jäsenvaltioon kuin mihin heidän työnantajansa on sijoittautunut — Lähtöjäsenvaltion suorittama A1 todistusten antaminen sen jälkeen, kun vastaanottava jäsenvaltio on tunnustanut työntekijöiden kuulumisen sen sosiaaliturvajärjestelmään — Hallintotoimikunnan lausunto — A1 todistusten antaminen virheellisesti — Toteaminen — Näiden todistusten sitovuus ja taannehtivuus — Asetus (EY) N:o 883/2004 — Sovellettava lainsäädäntö — 12 artiklan 1 kohta — Toista henkilöä korvaamaan lähetetyn henkilön käsite)

(2018/C 399/05)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Salzburger Gebietskrankenkasse ja Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz

Muut osapuolet: Alpenrind GmbH, Martin-Meat Szolgálató és Kereskedelmi Kft, Martimpex-Meat Kft, Pensionsversicherungsanstalt ja Allgemeine Unfallversicherungsanstalt

Tuomiolauselma

- 1) Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä 16.9.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 987/2009, sellaisena kuin se on muutettuna 9.12.2010 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 1244/2010, 5 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä asetuksen N:o 987/2009, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1244/2010, 19 artiklan 2 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1244/2010, 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti antama A1-todistus sitoo paitsi sen jäsenvaltion, jossa toimintaa harjoitetaan, laitoksia, myös tämän jäsenvaltion tuomioistuimia.
- 2) Asetuksen N:o 987/2009, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1244/2010, 5 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä asetuksen N:o 987/2009, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1244/2010, 19 artiklan 2 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen asetuksen N:o 883/2004, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1244/2010, 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti myöntämä A1-todistus sitoo sen jäsenvaltion, jossa toimintaa harjoitetaan, sekä sosiaaliturvalaitoksia että kyseisen jäsenvaltion tuomioistuimia niin kauan kuin tämän todistuksen antanut jäsenvaltio ei ole peruuttanut eikä julistanut sitä mitättömäksi, vaikka viimeksi mainitun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ja sen jäsenvaltion viranomaiset, jossa toimintaa harjoitetaan, ovat saattaneet asian hallintotoimikunnan käsiteltäväksi ja se on katsonut, että kyseinen todistus on annettu virheellisesti ja se on peruutettava.

Asetuksen N:o 987/2009, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1244/2010, 5 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä asetuksen N:o 987/2009, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1244/2010, 19 artiklan 2 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen asetuksen N:o 883/2004, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1244/2010, 12 artiklan 1 kohdan perusteella antama A1-todistus velvoittaa sen jäsenvaltion, jossa toimintaa harjoitetaan, sekä sosiaaliturvalaitoksia että tämän jäsenvaltion tuomioistuimia tarvittaessa taannehtivin vaikutuksin, vaikka tämä todistus on annettu vasta sen jälkeen, kun mainittu jäsenvaltio on todennut kyseessä olevan työntekijän liittymisen sen lainsäädännön mukaiseen pakolliseen vakuutukseen.

- 3) Asetuksen N:o 883/2004, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1244/2010, 12 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että siinä tapauksessa, että työntekijän, jonka hänen työnantajansa on lähettänyt työskentelemään toiseen jäsenvaltioon, korvaa toisen työnantajan lähettämä toinen työntekijä, viimeksi mainittua työntekijää on pidettävä työntekijänä, joka tässä säännöksessä tarkoitettulla tavalla lähetetään korvaamaan toista työntekijää, joten hän ei voi hyötyä mainitussa säännöksessä säädetystä erityisestä säännöstä kuuluakseen edelleen sen jäsenvaltion lainsäädännön soveltamisalaan, jossa hänen työnantajansa tavallisesti harjoittaa toimintaansa.

Se, että kummankin kyseessä olevan työntekijän työnantajien kotipaikat ovat samassa jäsenvaltiossa, tai se, että niillä on mahdollisia henkilökohtaisia taikka organisaatioon liittyviä yhteyksiä, on tältä osin merkityksetöntä.

⁽¹⁾ EUVL C 14, 16.1.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 6.9.2018 – Valittajana Tšekin tasavalta ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-4/17 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Euroopan maatalouden tukirahasto (maataloustukirahasto) — Menot, joihin voidaan saada Euroopan unionin rahoitusta — Tšekin tasavallan menot — Asetus (EY) N:o 479/2008 — 11 artiklan 3 kohta — Käsite ”viinitilojen rakenneuudistus”)

(2018/C 399/06)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Asianosaiset

Valittaja: Tšekin tasavalta (asiamiehet: M. Smolek, J. Pavliš ja J. Vlácil)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Ondrůšek ja B. Eggers)

Tuomiolauselma

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 20.10.2016 antama tuomio Tšekki vastaan komissio (T-141/15, ei julkaistu, EU:T:2016:621) kumotaan.
- 2) Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 16.1.2015 annettu komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2015/103 kumotaan siltä osin kuin sillä jätettiin rahoituksen ulkopuolelle maataloustukirahastosta maksettavat yhteismäärältään 2 123 199,04 euron suuruiset menot, jotka Tšekin tasavallalle oli aiheutunut viinitilojen suojaamista eläimiltä ja linnuilta vuosina 2010–2012 koskeneen toimenpiteen yhteydessä.
- 3) Euroopan komissio veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan Tšekin tasavallalle ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhakumenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 63, 27.2.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 6.9.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Yhdistynyt kuningaskunta) – Grenville Hampshire v. Board of the Pension Protection Fund

(Asia C-17/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Työntekijöiden suoja työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa — Direktiivi 2008/94/EY — 8 artikla — Lisäeläkejärjestelmät — Vanhuusetuuksia koskevien oikeuksien suoja — Taatun vähimmäisturvan taso)

(2018/C 399/07)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Grenville Hampshire

Vastapuoli: Board of the Pension Protection Fund

Muu osapuoli: Secretary of State for Work and Pensions

Tuomiolauselma

- 1) Työntekijöiden suojasta työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa 22.10.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/94/EY 8 artiklaa on tulkittava siten, että jokaisen yksittäisen työntekijän on saatava vanhuusetus, jonka suuruus on vähintään 50 prosenttia hänelle ammatillisen lisäeläkejärjestelmän perusteella kertyneiden oikeuksien arvosta hänen työnantajansa maksukyvyttömyystilanteessa.
- 2) Direktiivin 2008/94 8 artiklalla on pääasian kaltaisissa olosuhteissa välitön oikeusvaikutus, joten yksittäinen työntekijä voi vedota siihen kansallisessa tuomioistuimessa riitauttaakseen Board of the Pension Protection Fundin kaltaisen elimen päätöksen.

⁽¹⁾ EUVL C 78, 13.3.2017.

**Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 6.9.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt
Nejvyšší soud – Tšekki) – Catlin Europe SE v. O.K. Trans Praha spol. s r.o.**

(Asia C-21/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Eurooppalainen maksamismääräysmenettely — Asetus (EY) N:o 1896/2006 — Eurooppalaisen maksamismääräyksen toimittaminen yhdessä maksamismääräystä koskevan hakemuksen kanssa — Maksamismääräystä koskevan hakemuksen käännöksen puuttuminen — Täytäntöönpanokelpoiseksi julistettu eurooppalainen maksamismääräys — Vastineen lähettämiseksi asetetun määräajan päättymisen jälkeen esitetty uudelleen tutkimista koskeva pyyntö — Oikeudenkäyntiasiakirjojen ja muiden asiakirjojen tiedoksianto — Asetus (EY) N:o 1393/2007 — Sovellettavuus — 8 artikla ja liite II — Ilmoitus vastaanottajalle oikeudesta kieltäytyä vastaanottamasta asiakirjaa, jolla menettely on saatettu vireille ja jota ei ole käännetty — Vakiolomakkeen puuttuminen — Seuraukset)

(2018/C 399/08)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nejvyšší soud

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Catlin Europe SE

Vastapuoli: O.K. Trans Praha spol. s r.o.

Tuomiolauselma

Eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta 12.12.2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1896/2006 ja oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa ("asiakirjojen tiedoksianto") ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 kumoamisesta 13.11.2007 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1393/2007 on tulkittava siten, että jos eurooppalainen maksamismääräys on annettu tiedoksi vastapuolelle siten, että siihen liitettyä maksamismääräystä koskevaa hakemusta ei ole laadittu kielellä, jota sen oletetaan ymmärtävän, tai sen mukana ei ole käännöstä tälle kielelle asetuksen N:o 1393/2007 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyllä tavalla, vastapuolelle on ilmoitettava asianmukaisesti viimeksi mainitun asetuksen liitteessä II olevalla vakiolomakkeella tämän oikeudesta kieltäytyä vastaanottamasta kyseistä asiakirjaa.

Jos tätä menettelymääräystä ei ole noudatettu, menettely on korjattava viimeksi mainitun asetuksen säännösten mukaisesti toimittamalla asianomaiselle kyseisen asetuksen liitteessä II oleva vakiolomake.

Tällaisessa tapauksessa eurooppalaisen maksamismääräyksen ja maksamismääräystä koskevan hakemuksen tiedoksiantomenettelyyn liittyvän sääntöjenvastaisuuden vuoksi tämä maksamismääräys ei ole täytäntöönpanokelpoinen eikä vastapuolelle vastineen lähettämiseksi asetettu määräaika voi alkaa kuluu, joten asetuksen N:o 1896/2006 20 artiklaa ei voida soveltaa.

(¹) EUVL C 112, 10.4.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 4.9.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Supremo Tribunal de Justiça – Portugali) – Fundo de Garantia Automóvel v. Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana ja Cristiana Micaela Caetano Juliana

(Asia C-80/17) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava pakollinen vakuutus — Direktiivi 72/166/ETY — 3 artiklan 1 kohta — Toinen direktiivi 84/5/ETY — 1 artiklan 4 kohta — Velvollisuus tehdä vakuutus sopimus — Yksityisalueelle pysäköity ajoneuvo — Korvauksellisuuden vaatiminen korvausta vakuuttamattoman ajoneuvon omistajalta)

(2018/C 399/09)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supremo Tribunal de Justiça

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Fundo de Garantia Automóvel

Vastapuolet: Alina Antónia Destapado Pão Mole Juliana ja Cristiana Micaela Caetano Juliana

Tuomiolauselma

- 1) Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 24.4.1972 annetun neuvoston direktiivin 72/166/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 11.5.2005 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2005/14/EY, 3 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavan vakuutuksen ottaminen on pakollista, kun kyseessä oleva ajoneuvo on edelleen rekisteröitynä jäsenvaltiossa ja se on liikennekelpoinen mutta ajoneuvon omistaja on omasta tahdostaan päättänyt säilyttää ajoneuvoa yksityisalueella ilman aikomusta ajaa sillä.
- 2) Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 30.12.1983 annetun toisen neuvoston direktiivin 84/5/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 11.5.2005 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2005/14/EY, 1 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan kyseisessä säännöksessä tarkoitettulla elimellä on oikeus nostaa kanne vahingosta vastuussa olevan tai olevien henkilöiden lisäksi myös sellaista henkilöä vastaan, jolla oli velvollisuus ottaa liikennevakuutus ajoneuvolle, joka aiheutti kyseisen elimen korvaamat vahingot, mutta joka ei tehnyt tällaista vakuutus sopimusta, vaikka kyseessä oleva henkilö ei olisi siviilioikeudellisesti vastuussa onnettomuudesta, jossa kyseiset vahingot syntyivät.

(¹) EUVL C 144, 8.5.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 4.9.2018 – Euroopan komissio v. Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-244/17) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Päätös (EU) 2017/477 — Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Kazakstanin tasavallan tehostetulla kumppanuus- ja yhteistyösopimuksella perustetussa yhteistyöneuvostossa unionin puolesta esitettävä kanta yhteistyöneuvoston, yhteistyökomitean ja erikoistuneiden alakomiteoiden tai muiden elinten työjärjestelyihin — SEUT 218 artiklan 9 kohta — Päätös, jolla vahvistetaan kansainvälisellä sopimuksella perustetussa elimessä unionin puolesta esitettävät kannat — Sopimus, jonka tietyt määräykset voivat liittyä yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan (YUTP) — Äänestysääntö)

(2018/C 399/10)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi L. Havas, L. Gussetti ja P. Aalto, sitten L. Havas ja L. Gussetti)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Bishop ja P. Mahnič Bruni)

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Kazakstanin tasavallan tehostetulla kumppanuus- ja yhteistyösopimuksella perustetussa yhteistyöneuvostossa Euroopan unionin puolesta esitettävästä kannasta yhteistyöneuvoston, yhteistyökomitean ja erikoistuneiden alakomiteoiden tai muiden elinten työjärjestelyihin 3.3.2017 annettu neuvoston päätös (EU) 2017/477 kumotaan.
- 2) Päätöksen 2017/477 vaikutukset pidetään voimassa.
- 3) Euroopan unionin neuvosto veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 239, 24.7.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 6.9.2018 – Valittajana Christoph Klein sekä muina osapuolina Euroopan komissio ja Saksan liittotasavalta

(Asia C-346/17 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — SEUT 340 artiklan toinen kohta — Sopimussuhteen ulkopuolinen Euroopan unionin vastuu — Direktiivi 93/42/ETY — Lääkinnälliset laitteet — 8 artiklan 1 ja 2 kohta — Suojalausekemenettely — Lääkinnällisen laitteen markkinoille saattamista koskevan kieltopäätöksen tiedoksi antaminen — Euroopan komission päätöksen puuttuminen — Oikeussäännön, jolla annetaan yksityisille oikeuksia, riittävän ilmeinen rikkominen — Toimielimen toiminnan ja väitetyn vahingon välinen syy-yhteys — Näyttö vahingon olemassaolosta ja laajuudesta)

(2018/C 399/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Christoph Klein (edustaja: H.-J. Ahlt, Rechtsanwalt)

Muut osapuolet: Euroopan komissio (asiamiehet: G. von Rintelen, A. Sipos ja A. C. Becker) ja Saksan liittotasavalta

Tuomiolauselma

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 28.9.2016 antama tuomio Klein vastaan komissio (T-309/10 RENV, ei julkaistu, EU:T:2016:570) kumotaan, siltä osin kuin siinä todetaan, ettei Christoph Klein ole osoittanut välitöntä ja riittävää syy-yhteyttä, jotta Euroopan unionin vastuu voisi syntyä.
- 2) Valitus hylätään muilta osin.
- 3) Christoph Kleinin kanne, jossa vaaditaan korvausta vahingosta, joka on väitetysti aiheutunut siitä, ettei Euroopan komissio ole noudattanut lääkinällisistä laitteista 14.6.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/42/ETY 8 artiklan mukaisia velvoitteitaan, hylätään.
- 4) Christoph Klein ja Euroopan komissio vastaavat kukin ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhaussa aiheutuneista omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 5) Saksan liittotasavalta vastaa ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneista omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 300, 11.9.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 6.9.2018 – Valittajana Vincent Piessevaux ja muuna osapuolena Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-454/17 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt — Liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohta — Kansallisessa järjestelmässä ansaittu eläkeoikeus — Näiden oikeuksien siirtäminen unionin eläkejärjestelmään — Virkamiesten erilainen kohtelu sen mukaan, onko heidän eläkeoikeuksiaan edustava pääoma siirretty unionin eläkejärjestelmään ennen uusien yleisten täytäntöönpanosäännösten antamista vai sen jälkeen)

(2018/C 399/12)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Vincent Piessevaux (edustaja: L. Ponteville, avocat)

Muu osapuoli: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Bauer ja R. Meyer)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Vincent Piessevaux vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 374, 6.11.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 6.9.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Finanzgericht Hamburg – Saksa) – Finanzgericht Hamburg v. Hauptzollamt Hannover

(Asia C-471/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Tulliliitto ja yhteinen tullitariffi — Tariffi- ja tilastonimikkeistö — Tavaroiden luokittelu — Uppopaistetut pikanuudelit — Tariffin alanimike 1902 30 10)

(2018/C 399/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG

Vastaaja: Hauptzollamt Hannover

Tuomiolauselma

Tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteessä I, sellaisena kuin se on muutettuna 9.10.2012 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 927/2012, olevaa yhdistettyä nimikkeistöä on tulkittava siten, että sen alanimikkeeseen 1902 30 10 kuuluvat pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset pikanuudeliateriat, jotka koostuvat pääosin esikypsytyistä ja uppopaistetuista nuudeleista muodostuvasta kappaleesta.

⁽¹⁾ EUVL C 374, 6.11.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 6.9.2018 – Valittajana Basic Net SpA ja muuna osapuolena Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

(Asia C-547/17 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — EU-tavaramerkki — Kuviomerkki, joka esittää kolmea pystysuoraa nauhaa — Näyttö tavaramerkin tulemisesta erottamiskykyiseksi käytön perusteella)

(2018/C 399/14)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Basic Net SpA (edustaja: D. Sindico, avvocato)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: L. Rampini)

Tuomiolauselma

1) Valitus hylätään.

- 2) Basic Net SpA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 13, 15.1.2018.

Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 6.9.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Itävalta) – Asiat, jotka on saattanut vireille Gmalieva s.r.o. ym.

(Asia C-79/17) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Onnenpelit — Onnenpelejä koskeva monopoli jäsenvaltiossa — Kansallinen säännöstö, jolla kielletään peliautomaattien käyttö hallintoviranomaisten myöntämän ennakkoluvan puuttuessa)

(2018/C 399/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Asianosaiset

Valittajat: Gmalieva s.r.o., Celik KG, PBW GmbH, Antoaneta Claudia Gruber, Play For Me GmbH ja Haydar Demir

Vastapuolena oleva viranomainen: Landespolizeidirektion Oberösterreich

Määräysosa

Ennakkoratkaisupyyntöä esittäneen tuomioistuimen asiana on erityisesti Euroopan unionin tuomioistuimen 30.4.2014 asiassa *Pfleger ym.* (C-390/12, EU:C:2014:281) antaman tuomion valossa päättää, onko pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen, onnenpelejä koskevaan monopoliin liittyvän kansallisen säännösten katsottava soveltuvan yhteen SEUT 56 artiklan ja sitä seuraavien artikloiden kanssa silloin, kun kansallisessa oikeudenkäynnissä on todettu, että

- peliriippuvuus ei ole valtion interventioon oikeuttava yhteiskunnallinen ongelma,
- kielletyt onnenpelit ovat pelkästään hallinnollisia eivätkä rikosoikeudellisia rikkomuksia,
- valtion rahapeleistä saamat tulot ovat vuosittain yli 500 miljoonaa euroa, eli 0,4 % valtion vuosibudjetista, ja
- luvanhaltijan suorittaman mainonnan tarkoituksena on pääasiallisesti houkutella henkilöitä, jotka eivät vielä ole pelanneet rahapelejä.

(¹) EUVL C 178, 6.6.2017.

Unionin tuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 12.9.2018 – Valittajina NF (C-208/17 P), NG (C-209/17 P) ja NM (C-210/17 P) ja muuna osapuolena Eurooppa-neuvosto

(Yhdistetyt asiat C-208/17 P, C-209/17 P ja C-210/17 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla — Eurooppa-neuvoston 18.3.2016 antama EU:n ja Turkin julkilausuma — Kumoamisvaatimus)

(2018/C 399/16)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: NF (C-208/17 P), NG (C-209/17 P) ja NM (C-210/17 P) (edustajat: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL ja B. Burns, solicitor)

Muu osapuoli: Eurooppa-neuvosto (asiamiehet: S. Boelaert, M. Chavrier ja J.-P. Hix)

Väliintulija, joka tukee Eurooppa-neuvoston vaatimuksia: Helleenien tasavalta (asiamiehet: M. Michelogiannaki ja G. Karipsiadis)

Määräysosa

- 1) Valitukset jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.
- 2) NF, NG ja NM veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 231, 17.7.2017.

Unionin tuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 6.9.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Giudice di pace di L'Aquila – Italia) – Gabriele Di Girolamo v. Ministero della Giustizia

(Asia C-472/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artikla 2 kohta — Sosiaalipolitiikka — Määräaikainen työ — Rahantuomari — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2018/C 399/17)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Giudice di pace di L'Aquila

Asianosaiset

Kantaja: Gabriele Di Girolamo

Vastaaja: Ministero della Giustizia

Muu osapuoli: Unione Nazionale Giudici di Pace (Unagipa)

Määräysosa

Giudice di pace di L'Aquila (Aquilan rauhantuomari, Italia) 31.7.2017 tekemällään päätöksellä esittämän ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.

⁽¹⁾ EUVL C 347, 16.10.2017.

Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 11.9.2018 – Valittajana Allstate Insurance Company ja muuna osapuolena Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

(Asia C-542/17 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla — EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin DRIVEWISE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Hakemuksen hylkääminen — Asetus (EY) N:o 2017/2009 — 7 artikla 1 kohdan c alakohta — 7 artiklan 2 kohta — 75 artikla — Kuvailevuus — Uudissana, joka muodostuu osista, joista jokainen kuvailee kyseessä olevien tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia — Tavaroiden ja palvelujen käyttötarkoituksen huomioon ottaminen vääristyneellä tavalla — Perusteluvollisuus)

(2018/C 399/18)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Allstate Insurance Company (edustajat: G. Würtenberger ja R. Kunze, Rechtsanwältin)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: K. Markakis)

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään täysin perusteettomana.
- 2) Allstate Insurance Company veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 13, 15.1.2018.

Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 6.9.2018 – Valittajana Dominique Bilde sekä muina osapuolina Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-67/18 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Tutkittavaksi ottaminen — Euroopan parlamentti — Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevat säännöt — Parlamentin jäsenten avustajakorvaus — Perusteettomasti suoritettujen summien takaisinperiminen)

(2018/C 399/19)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Dominique Bilde (edustaja: G. Sauveur, avocat)

Muut osapuolet: Euroopan parlamentti (asiamiehet: S. Seyr ja G. Corstens) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: A. F. Jensen, M. Bauer ja R. Meyer)

Määräysosa

- 1) Valitus hylätään, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja koska se on osittain selvästi perusteeton.
- 2) Dominique Bilde veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 161, 7.5.2018.

Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 6.9.2018 – Valittajana Sophie Montel sekä muina osapuolina Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-84/18 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Tutkittavaksi ottaminen — Euroopan parlamentti — Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevat säännöt — Parlamentin jäsenten avustajakorvaus — Perusteettomasti suoritettujen summien takaisinperiminen)

(2018/C 399/20)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Sophie Montel (edustaja: G. Sauveur, avocat)

Muut osapuolet: Euroopan parlamentti (asiamiehet: S. Seyr ja G. Corstens) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: A. F. Jensen, M. Bauer ja R. Meyer)

Määräysosa

- 1) Valitus hylätään, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja koska se on osittain selvästi perusteeton.
- 2) Sophie Montel veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 161, 7.5.2018.

Unionin tuomioistuimen määräys (yhdeksäs jaosto) 6.9.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Visoki upravni sud – Kroatia) – Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR) v. Povjerenik za informiranje Republike Hrvatske

(Asia C-90/18) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 55 artiklan 2 kohta ja 94 artikla — Pääasian tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja ei ole täsmennetty riittävästi eikä esitetty syitä, joiden vuoksi ennakkoratkaisukysymykseen on tarpeen antaa vastaus — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2018/C 399/21)

Oikeudenkäyntikieli: kroaatti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Visoki upravni sud

Asianosaiset

Valittaja: Hrvatska banka za obnovu i razvitak (HBOR)

Vastapuoli: Povjerenik za informiranje Republike Hrvatske

Muu osapuoli: Hrvoje Šimić

Määräysosa

Visoki upravni sudin (ylempi hallintotuomioistuin, Kroatia) 1.2.2018 tekemällään päätöksellä esittämän ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.

(¹) EUVL C 134, 16.4.2018.

Unionin tuomioistuimen määräys (seitsemäs jaosto) 6.9.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Central Administrativo Sul – Portugali) – Fazenda Pública v. Carlos Manuel Patrício Teixeira ja Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira

(Asia C-184/18) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla — SEUT 18 artikla — Syrjimättömyyden periaate — SEUT 63, SEUT 64 ja SEUT 65 artikla — Pääomien vapaa liikkuvuus — Muualla kuin kiinteistöjen sijaintivaltiossa asuvan henkilön saamiin luovutusvoittoihin kohdistuva ankarampi verorasitus — Kolmansiin maihin suuntautuviin tai kolmansista maista tuleviin pääomanliikkeisiin kohdistuvat rajoitukset)

(2018/C 399/22)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Central Administrativo Sul

Asianosaiset

Valittaja: Fazenda Pública

Vastapuolet: Carlos Manuel Patrício Teixeira ja Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira

Määräysosa

Pääasiassa kyseessä olevan kaltainen jäsenvaltion lainsäädäntö, jonka mukaan kolmannessa valtiossa asuvan henkilön kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevien kiinteistöjen luovutuksesta saamia luovutusvoittoja verotetaan ankarammin kuin kyseisessä jäsenvaltiossa asuvan henkilön toteuttamista samantyyppisistä liiketoimista saatuja luovutusvoittoja, on pääomien vapaan liikkuvuuden rajoitus, johon ei sovelleta SEUT 64 artiklan 1 kohdassa määrättyä poikkeusta, eikä sitä voida perustella SEUT 65 artiklan 1 kohdassa määrätyillä syillä, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on kuitenkin tarkistettava.

(¹) EUVL C 182, 28.5.2018.

Unionin tuomioistuimen määräys (kolmas jaosto) 18.7.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal de première instance de Liège – Belgia) – Pauline Stiernon v. Belgian valtio – SPF Santé publique ja Communauté française de Belgique

(Asia C-237/18) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla — Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Ammatillinen vapaus — SEUT 20, SEUT 21 ja SEUT 45 artikla — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 15 artikla — Psykomotoriikan ammattia ei mainita kansallisessa terveydenhuollon ammatteja koskevassa luettelossa)

(2018/C 399/23)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de première instance de Liège

Asianosaiset

Kantajat: Pauline Stiernon, Marion Goragner, Muriel Buccarello, Clémentine Vasseur, Manon Piroton ja Anissa Quotb

Vastaajat: Belgian valtio – SPF Santé publique ja Communauté française de Belgique

Määräysosa

SEUT artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa esteenä sellaiselle jäsenvaltion säännöstölle, jolla vahvistetaan terveydenhuollon ammattien luettelo ja jonka mukaan psykomotoriikan ammatti ei sisälly kyseiseen luetteloon, vaikka psykomotoriikan alempi korkeakoulututkinto on otettu käyttöön kyseisessä jäsenvaltiossa.

⁽¹⁾ EUVL C 190, 4.6.2018.

Valitus, jonka Robert Hansen on tehnyt 19.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-304/16, bet365 Group v. EUIPO, 14.12.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-136/18 P)

(2018/C 399/24)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Robert Hansen (edustaja: M. Pütz-Poulalion, Rechtsanwalt)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on todennut 6.9.2018 antamallaan määräyksellä, että valitus on jätettävä tutkimatta.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italia) on esittänyt 28.6.2018 – Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS) v. Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA

(Asia C-425/18)

(2018/C 399/25)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS)

Vastaaja: Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko yhtäältä direktiivin 2004/17/EY⁽¹⁾ 53 artiklan 3 kohta ja 54 artiklan 4 kohta ja toisaalta direktiivin 2004/18/EY⁽²⁾ 45 artiklan 2 kohdan d alakohta yhdessä tulkittuina esteenä Italian tasavallan asetuksen (decreto legislativo) nro 163/2006 38 §:n 1 momentin f kohdan kaltaiselle säännökselle, sellaisena kuin sitä on tulkittu kansallisessa oikeuskäytännössä, jossa jätetään ns. ”vakavan virheen”, johon taloudellinen toimija on syyllistynyt ”ammattitoiminnassaan”, soveltamisalan ulkopuolelle menettelytavat, joihin liittyy kansallisen kilpailuviranomaisen (Autorità nazionale antitrust) päätöksessä, jonka tuomioistuin on vahvistanut, todettuja kilpailusääntöjen rikkomisia, joista se on määrännyt seuraamuksia, ja jolla näin hankintaviranomaisilta lähtökohtaisesti evätään mahdollisuus arvioida itsenäisesti kyseisiä rikkomisia siltä kannalta, johtavatko ne mahdollisesti mutta eivät väistämättä tämän taloudellisen toimijan poissulkemiseen julkista hankintasopimusta koskevasta tarjouskilpailusta?

⁽¹⁾ Vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/17/EY (EUVL 2004, L 134, s. 1).

⁽²⁾ Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY (EUVL 2004, L 134, s. 114).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Social nro 3 de Gerona (Espanja) on esittänyt 9.7.2018 – WA v. Instituto Nacional de la Seguridad Social

(Asia C-450/18)

(2018/C 399/26)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Social nro 3 de Gerona

Pääasian asianosaiset

Kantaja: WA

Vastaaja: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Ennakkoratkaisukysymys

Onko kansallinen lainsäädäntö (konkreettisesti yleisen sosiaaliturvalain (Ley General de Seguridad Social) 60 §:n 1 momentti) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 157 artiklassa ja miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9.2.1976 annetussa neuvoston direktiivissä 76/207/ETY ja sen muuttamisesta annetussa direktiivissä 2002/73, ⁽¹⁾ jotka on uudelleenlaadittu 5.7.2006 annetulla direktiivillä 2006/54/EY, ⁽²⁾ tunnustetun kaiken sukupuoleen perustuvan syrjinnän kieltävän tasa-arvoisen kohtelun periaatteen vastainen, kun siinä annetaan sosiaaliturvaa edistävästä panoksesta väestönkasvuun oikeus lisäeläkkeeseen naisille, joilla on biologisia tai adoptoituja lapsia ja jotka saavat mistä tahansa maksuperusteisesta sosiaaliturvajärjestelmään kuuluvasta järjestelmästä vanhuuseläkettä, leskeneläkettä tai eläkettä pysyvän työkyvyttömyyden perusteella, mutta tätä oikeutta ei sitä vastoin anneta miehille, jotka ovat samassa tilanteessa?

⁽¹⁾ Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY muuttamisesta 23.9.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/73/EY (EYVL 2002, L 269, s. 15).

⁽²⁾ Miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5.7.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/54/EY (EUVL 2006, L 204, s. 23).

Kanne 13.7.2018 – Slovenian tasavalta v. Kroatian tasavalta

(Asia C-457/18)

(2018/C 399/27)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Asianosaiset

Kantaja: Slovenian tasavalta (asiamies: M. Menard)

Vastaaja: Kroatian tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin toteaa, että vastaaja on rikkonut

— SEU 2 artiklaa ja SEU 4 artiklan 3 kohtaa;

— yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 5 artiklan 2 kohtaa;

— henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta unionin säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 9.3.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/399 4 ja 7 artiklaa, luettuna yhdessä sen 13 artiklan kanssa, ja

— merten aluesuunnittelun puitteista 23.7.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/89/EU 2 artiklan 4 kohtaa ja 11 artiklan 1 kohtaa.

Kantaja vaatii myös, että unionin tuomioistuin

— määrää vastaajan lopettamaan mainitut rikkomiset välittömästi ja

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää kanteensa tueksi seuraavat kanneperusteet.

Ensimmäinen kanneperuste:

Kun Kroatia yksipuolisesti laiminlyö Euroopan unioniin liittymistä koskevan menettelyn yhteydessä tehdyn sitoumuksen, joka koskee välitystuomion noudattamista ja siten tuomiossa määritellyn rajan ja tuomiosta johtuvien muiden velvoitteiden noudattamista, Kroatia kieltäytyy kunnioittamasta oikeusvaltiota, joka on Euroopan unionin perustana oleva arvo (SEU 2 artikla).

Toinen kanneperuste:

Kun Kroatia yksipuolisesti kieltäytyy noudattamasta sille välitystuomion perusteella kuuluvia velvoitteita, se estää samalla Sloveniaa käyttämästä täysimääräisesti suvereniteettiaan tietyillä osilla aluettaan perussopimuksessa tarkoitettuun tavoin, se jättää noudattamatta SEU 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vilpittömän yhteistyön periaatetta Euroopan unionin ja Slovenian kanssa. Kroatian menettely vaarantaa Euroopan unionin tavoitteiden, erityisesti rauhan rakentamisen ja kansojen välisen entistä tiiviimmän unionin, toteuttamisen, ja unionin jäsenvaltioiden aluetta koskevien säännösten ja määräysten tarkoituksen (SEU 4 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta). Kroatia myös estää Sloveniaa panemasta unionin oikeutta kokonaisuudessaan täytäntöön maa- ja merialueellaan ja toimimasta tätä oikeutta, erityisesti jäsenvaltioiden aluetta koskevia johdetun oikeuden säännöksiä, noudattaen (SEU 4 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta).

Kolmas kanneperuste:

Kroatia rikkoo yhteisestä kalastuspolitiikasta 11.12.2013 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1380/2013 ja erityisesti 5 artiklaan ja liitteeseen I sisältyvää vastavuoroista pääsyä koskeva sääntelyä. Sääntelyssä, jota sovelletaan Kroatiaan ja Sloveniaan 30.12.2017 lukien, annetaan kunkin jäsenvaltion 25 kalastusalueelle vapaa pääsy toisen valtion aluevesille, siten kuin ne on rajattu kansainvälisessä oikeudessa eli välitystuomiossa. Kroatia estää Sloveniaa käyttämästä tämän sääntelyn mukaisia oikeuksiaan ja näin tehdessään rikkoo asetuksen 5 artiklaa, koska (i) se kieltäytyy soveltamasta vastavuoroista pääsyä koskevaa sääntelyä, (ii) se kieltäytyy tunnustamasta Slovenian tätä varten antaman lainsäädännön pätevyyttä ja (iii) koska se määrää systemaattisesti seuraamuksia slovenialaisille kalastajille, se estää niitä pääsemästä vapaasti Slovenialle vuoden 2017 välitystuomiossa kuuluviksi määritetyille aluevesille ja ennen kaikkea Kroatian aluevesille, jotka kuuluvat vastavuoroista pääsyä koskevan sääntelyn soveltamisalaan.

Neljäs kanneperuste:

Kroatia rikkoo yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, 20.11.2009 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1224/2009 ja 8.4.2011 annettua komission täytäntöönpanoasetusta (EU) N:o 404/2011. Ilman Slovenian suostumusta kroatialaiset poliisiveneet saattavat Slovenian vesillä kalastavia kroatialaisia kalastajia ja estävät näin slovenialaisia kalastuksentarkastajia suorittamasta valvontaa. Samanaikaisesti Kroatian viranomaiset määräävät kroatialaisille kalastajille, jotka kalastavat Slovenian vesillä, jotka Kroatia ottaa haltuunsa, sakkoja laittomasta rajanylityksestä ja laittomasta kalastuksesta. Kroatia ei myöskään läheta Slovenialle mitään tietoja kroatialaisten alusten toiminnasta Slovenian vesillä, kuten asetuksessa edellytetään. Näin tehdessään Kroatia estää Sloveniaa valvomasta tämän suvereniteetin piiriin ja lainkäyttövaltaan kuuluvia vesiä, ei kunnioita Slovenian yksinomaista toimivaltaa tämän aluevesien osalta rannikkovaltiona, ja rikkoo näin asetusta (EY) N:o 1224/2009 ja asetusta (EU) N:o 404/2011.

Viides kanneperuste:

Kroatia on rikkonut ja rikkoo edelleen henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta unionin säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 9.3.2016 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/399. Kroatia ei tunnusta välitystuomiossa määritettyjä rajoja yhteiseksi rajaksi Slovenian kanssa, se ei tee yhteistyötä Slovenian kanssa tämän sisärajan valvomiseksi, eikä se kykene takamaan tyydyttävää valvontaa rikkoen näin asetuksen 13 ja 17 artiklaa sekä 4 artiklaa, jossa edellytetään rajojen määrittämistä kansainvälisen oikeuden mukaisesti.

Kuudes kanneperuste:

Kroatia on rikkonut ja rikkoo edelleen merten aluesuunnittelun puiteista 23.7.2014 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/89/EU, jota sovelletaan jäsenvaltioiden aluevesiin sellaisina kuin ne on määritelty Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen merkityksellisissä määräyksissä (direktiivin 2 artikla 4 kohta). Kroatia torjuu välitystuomion, jossa tästä rajaamisesta päätettiin, ja sen sijaan sisällyttää Slovenian aluevedet merten aluesuunnitteluunsa; näin ollen se estää Slovenian karttojen mukauttamisen ja siis rikkoo direktiiviä, erityisesti sen 8 ja 11 artiklaa.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 16.7.2018 – AV ja BU v. Comune di Bernareggio

(Asia C-465/18)

(2018/C 399/28)

Oikeudenkäyntikieli: *italia*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittajat: AV ja BU

Vastapuoli: Comune di Bernareggio

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko SEUT 45 artiklassa, SEUT 49–56 artiklassa ja SEUT 106 artiklassa sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 15 ja 16 artiklassa ja niihin sisältyvissä suhteellisuuden ja kohtuullisuuden kriteereissä tarkoitetut sijoittautumisvapauden, syrjintäkiellon, yhdenvertaisen kohtelun, kilpailun turvaamisen ja työntekijöiden vapaan liikkuvuuden periaatteet esteenä sellaiselle lain nro 362/1991 12 §:n 2 momentin kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan kunnallisen apteekin työntekijöillä on etuosto-oikeus tilanteessa, jossa oikeus pitää kyseessä olevaa apteekkia luovutetaan?

Valitus, jonka Saksan liittotasavalta on tehnyt 18.7.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-283/15, Esso Raffinage v. ECHA, 8.5.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-471/18 P)

(2018/C 399/29)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: P. Klappich ja C. Schmidt, Rechtsanwältin)

Muut osapuolet: Esso Raffinage, Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), Ranskan tasavalta ja Alankomaiden kuningaskunta

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että

— unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-283/15 8.5.2018 antama tuomio on kumottava

- kanne on hylättävä
- kantaja on velvoitettava korvaamaan unionin tuomioistuimessa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajan valitus perustuu seuraaviin valitusperusteisiin:

Ensinnäkin valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi kirjeellä, jonka otsikko on ”Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 mukaisen asiakirja-aineiston arviointipäätöksen jälkeinen toteamus vaatimusten täyttymättä jäämisestä” ja jonka ECHA osoitti 1.4.2015 Ranskan ekologiasta, kestävästä kehityksestä, liikenteestä ja asunnoista vastaavalle ministeriölle (jäljempänä kirje), olevan oikeudellista merkitystä ja luokitteli sen toimeksi, josta voidaan nostaa SEUT 263 artiklan mukainen kumoamiskanne.

Toiseksi valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se sovelsi asetuksen (EY) N:o 1907/2006⁽¹⁾ 42 artiklan 1 kohtaa ja jätti huomiotta REACH-asetuksen 22 artiklan 2 kohdan.

Kolmanneksi valittaja ei jaa jäsenvaltioiden ja ECHAN toimivallan yleistä jakoa koskevaa unionin yleisen tuomioistuimen näkemystä, jonka mukaan ainoastaan ECHAlla on toimivalta ratkaista, onko rekisteröintiasiakirja-aineisto REACH-asetuksen vaatimusten mukainen.

⁽¹⁾ Kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1907/2006 (EUVL 2006, L 396, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 20.7.2018 – SATI – Società Autocooperative Trasporti Italiani SpA v. Azienda di Trasporti Molisana – A.T.M. SpA

(Asia C-475/18)

(2018/C 399/30)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: SATI – Società Autocooperative Trasporti Italiani SpA

Vastapuoli: Azienda di Trasporti Molisana – A.T.M. SpA

Ennakkoratkaisukysymys

Onko 23.10.2007 annetun asetuksen (EY) N:o 1370/2007⁽¹⁾ 5 artiklan 4 kohtaa tulkittava siten, että kansallisessa lainsäädännössä on katsottava säädetyn kiellosta tehdä ilman tarjouskilpailua sopimuksia julkisesta paikallisliikennepalvelusta ja että kiello koskee sopimusten tekemistä ilman tarjouskilpailua myös silloin, kun tällainen sopimuksen tekeminen olisi unionin lainsäädännön mukaan sallittua, kun edellä mainittua palvelua koskevan sopimuksen tekemisen pääsäännöksi on säädetty julkinen tarjouskilpailu, vai vain siinä tapauksessa, että sopimusten tekeminen ilman tarjouskilpailua on nimenomaisesti kielletty myös niissä tapauksissa, joissa se olisi unionin lainsäädännön mukaan sallittua?

⁽¹⁾ Rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 1191/69 ja (ETY) N:o 1107/70 kumoamisesta 23.10.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1370/2007 (EUVL 2007, L 315, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 27.7.2018 – ZW v. Deutsche Lufthansa AG**(Asia C-498/18)**

(2018/C 399/31)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: ZW

Vastapuoli: Deutsche Lufthansa AG

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko Montrealin yleissopimuksen 35 artiklan 1 kappaleessa kanteen nostamiselle vahvistettu kahden vuoden määräaika katkaista tai keskeyttää?
- 2) Montrealin yleissopimuksen 35 artiklan 2 kappaleessa määrätään, [– –] että ”tapa, jolla kyseinen määräaika lasketaan, määräytyy asiaa käsittelevän tuomioistuimen lainsäädännön mukaisesti”, joten voidaanko sen perusteella katsoa, että määräajan laskemisen alkamista koskeva kansallisen oikeuden säännös voi olla ensisijainen suhteessa 35 artiklan 1 kappaleen yleismääräykseen, jonka mukaan määräajan laskeminen alkaa määräpaikkaan saapumisesta?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Ilfov (Romania) on esittänyt 13.8.2018 – EP v. FO**(Asia C-530/18)**

(2018/C 399/32)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul Ilfov

Pääasian asianosaiset

Kantaja: EP

Vastaaja: FO

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003⁽¹⁾ 15 artiklaa tulkittava siten, että siinä otetaan käyttöön poikkeus lapsen tosiasiallisen asuinpaikan kansallisen tuomioistuimen toimivaltaa koskevasta säännöstä?
- 2) Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 15 artiklaa tulkittava siten, että asianosaisen esiin tuomat arviointiperusteet (lapsi on syntynyt Ranskassa, hänen isänsä on Ranskan kansalainen, hänellä on Ranskassa verisiteisiin perustuva perhe, johon kuuluu kaksi sisarta ja veli, sisarentytär, isänisä, isän nykyinen kumppani sekä isän ja hänen kumppaninsa alaikäinen lapsi, kun taas Romaniassa hänellä ei ole yhtään äidinpuoleista sukulaista, hän käy ranskalaista koulua, hänen kasvatuksensa ja ajattelutapansa ovat alusta saakka olleet ranskalaisia, vanhempien kesken ja vanhempien ja lapsen kesken on kotona aina puhuttu ranskaa) ovat arviointiperusteita, jotka osoittavat, että lapsella on erityisiä siteitä Ranskaan, ja että kansallisen tuomioistuimen on tämän vuoksi todettava, että Ranskan tuomioistuimella on paremmat edellytykset käsitellä asiaa?

- 3) Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 15 artiklaa tulkittava siten, että kahden valtion lainsäädännön väliset menettelyä koskevat erot, kuten se, että oikeudenkäynti järjestetään suljetuin ovin ja erikoistuneet tuomarit käsittelevät asian, palvelevat tässä [unionin oikeuden] säännöksessä tarkoitettua lapsen etua?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2201/2003 (EUVL 2003, L 338, s. 1).

Kanne 12.9.2018 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-576/18)

(2018/C 399/33)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Stromsky ja D. Recchia)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Italian tasavalta on jättänyt noudattamatta 2.7.2008 tehdyn komission päätöksen 2008/854/EY⁽¹⁾ ja SEUT 260 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kaikkia tarvittavia toimenpiteitä noudattaakseen unionin tuomioistuimen asiassa C-243/10 29.3.2012 antamaa tuomiota, joka koskee mainitussa päätöksessä tarkoitettujen sääntöjenvastaisiksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomiksi katsottujen tukien perintää takaisin tuensaajilta
- Italian tasavalta on veloitettava maksamaan komissiolle kiinteämääräinen hyvitys, jonka määrä lasketaan kertomalla 13 892 euron suuruinen päivittäinen määrä niiden päivien lukumäärällä, jotka sääntöjen rikkominen jatkuu, siten, että vähimmäismäärä on 8 715 000 euroa, asiassa C-243/10 annetun tuomion julistamispäivästä alkaen siihen päivään, jona tässä asiassa on annettu tuomio
- Italian tasavalta on veloitettava maksamaan komissiolle puolivuositain laskettava uhkasakko, jonka päivittäiseksi määräksi komissio vahvistaa 126 840 euroa tässä asiassa annettavan tuomion julistamispäivää seuraavasta puolivuotiskaudesta alkaen
- Italian tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Sardinian hotellialan tukiohjelmasta 2.7.2008 tehdyllä päätöksellä 2008/854/EY (vuoden 1998 aluelaki nro 9 – tuen N272/98 väärinkäyttö) (EUVL L 302, 13.11.2008) komissio totesi kyseessä olevat Italian myöntämät valtiontuet sääntöjenvastaisiksi ja sisämarkkinoille soveltumattomiksi ja määräsi ne perittäviksi takaisin.

Unionin tuomioistuin totesi asiassa C-243/10, komissio v. Italia, 29.3.2012 antamassaan tuomiossa, että Italia oli jättänyt noudattamatta mainitun päätöksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ollut toteuttanut asetetussa määräajassa kaikkia tarvittavia toimenpiteitä mainitussa päätöksessä tarkoitetun järjestelmän alalla myönnettyjen tukien perimiseksi takaisin tuensaajilta.

Vaikka kyseisestä tuomiosta on kulunut yli kuusi vuotta ja vaikka komissio on esittänyt Italian hallitukselle lukuisia takaisinperintäkehotuksia, suuri osa kyseisistä tuista on edelleen perimättä takaisin. Italian hallituksen tästä esittämät argumentit, erityisesti viittaus vireillä oleviin kansallisiin oikeusriitoihin, eivät ole päteviä oikeuttamisperusteita tällaiselle laiminlyönnille. On siis niin, että tämän kanteen nostamispäivänä Italia ei vielä ole perinyt tukea kokonaan takaisin eikä siis ole täysin noudattanut unionin tuomioistuimen tuomiota asiassa C-243/10.

Niinpä komissio vaatii unionin tuomioistuinta toteamaan, että Italia on rikkonut SEUT 260 artiklaa, ja ehdottaa, että unionin tuomioistuin velvoittaa Italian maksamaan kiinteämääräistä hyvitystä ja puolivuositain laskettavaa uhkasakkoa niin kauan kuin asiassa C-243/10 annettua tuomiota ei ole pantu täysimääräisesti täytäntöön.

⁽¹⁾ Tukiohjelmasta ”Vuoden 1998 aluelaki nro 9 – Tuen N 272/98 väärinkäyttö” C 1/04 (ent. NN 158/03 ja CP 15/03) 2.7.2008 tehty komission päätös (EUVL 2008, L 302, s. 9).

**Valitus, jonka Buonotourist Srl on tehnyt 19.9.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto)
asiassa T-185/15, Buonotourist v. komissio, 11.7.2018 antamasta tuomiosta**

(Asia C-586/18 P)

(2018/C 399/34)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Buonotourist Srl (edustajat: asianajajat M. D'Alberti ja L. Visone)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin tuomioistuinta

- toteamaan, että valituksen kohteena oleva tuomio on kumottava
- toteamaan SEUT 263 ja SEUT 264 artiklan nojalla, että valtiontuesta SA.35843 (2014/C) (ex 2012/NN) (1 111 572 euroa) 19.1.2015 annettu komission päätös on kaikilta osin mitätön siltä osin kuin siinä katsotaan, että asetuksen (ETY) N:o 1191/69 nojalla hyvityksenä julkisista palveluvelvoitteista myönnettyjen määrien (julkisen paikallisliikenteen alalla asetun hintavelvoitteen hyvittäminen 11 artiklan nojalla) ⁽¹⁾ on katsottava olevan toimenpide, jota ei ole ilmoitettu ja joka on perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtiontuki, joka on yhteensopimaton sisämarkkinoille
- toteamaan SEUT 263 ja SEUT 264 artiklan nojalla, että valtiontuesta SA.35843 (2014/C) (ex 2012/NN) (1 111 572 euroa) 19.1.2015 annettu komission päätös on kaikilta osin mitätön siltä osin kuin siinä määrätään, että Italian valtion on toteutettava operatiivisia toimenpiteitä tuen takaisinperimiseksi. Lisäksi on todettava, että komission on korvattava Buonotourist s.r.l:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen tueksi on esitetty viisi valitusperustetta, joiden perusteella valituksen kohteena oleva tuomio on kumottava:

I. Valituksenalaiseen tuomioon liittyvä oikeudellinen virhe, koska kyseinen hyvitys on luokiteltu uudeksi tueksi

Hyvityksen myöntäminen valittajalle oli seurausta Consiglio di Stato vuonna 2009 antamasta tuomiosta, jossa vahvistettiin asetuksen N:o 1191/1969 perusteella kyseisen oikeuden olemassaolo julkiseen palveluun liittyvän hintavelvoitteen osalta. Tätä ratkaisua ei sen merkityksellisyyden vuoksi voida tulkita siten, että siinä otettiin käyttöön hyvitystoimenpide, koska siinä ainoastaan todettiin tällaisen oikeuden olemassaolo.

II. Valituksenalaiseen tuomioon liittyvä oikeudellinen virhe, koska tuomiossa Altmark vahvistettujen edellytysten on väitetty jääneen täyttymättä

Se, että viranomaiset luokittelivat taloudellisen menon hyvitykseksi sulkee pois valtiontukia koskevien säännösten soveltamisen. Koska kyseessä on hyvitys julkisesta palveluvelvoitteesta, ei voida katsoa, että mainitut velvoitteet suorittava yritys saisi mitään etua. Valittaja arvioi myös yksityiskohtaisesti tuomiota Altmark osoittaakseen, että kaikkia siinä vahvistettuja periaatteita on noudatettu.

III. Valituksenalaiseen tuomioon liittyvä oikeudellinen virhe, kun siinä katsotaan, että kyseinen taloudellinen toimenpide ei ole yhteensopiva unionin valtiontukia koskevien sääntöjen kanssa, koska toimenpiteellä on mahdotonta "vääristää kilpailua"

Unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon sitä, että julkisen paikallisliikenteen markkinat Campanian maakunnassa oli käsiteltävän asian kannalta merkityksellisenä ajanjaksona (1996–2002) ja on vielä nykyisinkin suljettu kilpailulta ja että toimitukset saivat aikaan yksinoikeuden. Joten kyseessä ei voinut olla kilpailu "markkinoista" tai "markkinoilla".

IV. Valituksenalaiseen tuomioon liittyvä oikeudellinen virhe, kun siinä katsotaan, että komission päätös on ensisijainen kansalliseen oikeuskäytäntöön nähden; asetuksessa N:o 659/99⁽²⁾ (asetus N:o 1589/2015⁽³⁾) säädettyjen menettelyä koskevien takeiden virheellinen soveltaminen; luottamuksensuojan periaatteen virheellinen soveltaminen

Unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon, että kansallisen tuomioistuimen ratkaisu oli annettu yli viisi vuotta ennen komission päätöstä. Tästä syystä viitatuilla oikeuskäytännöllä ei ollut merkitystä, sillä nyt käsiteltävän asian osalta ei ollut olemassa aiempaa päätöskäytäntöä. Consiglio di Stato sitä vastoin oli asetusta N:o 1191/69 soveltaessaan käyttänyt sille varattua toimivaltaa. Komissio ei voi myöskään vedota nyt käsiteltävässä asiassa yksinomaiseen päätösvaltaansa. Pitkä aika, joka oli kulunut ratkaisun, jossa oli sovellettu unionin oikeutta, ja komission päätöksen välillä, oli saanut aikaan perustellun luottamuksen. Ei voida väittää, että Consiglio di Stato ei ollut tietoinen soveltuvista säännöistä, vaan se on ainoastaan tulkinnut niitä eri tavalla kuin komissio.

V. Valituksenalaisen tuomion virheellisyys, koska asetusta (EY) N:o 1370/2007⁽⁴⁾ on sovellettu virheellisesti arvioitaessa tuen yhteensoveltuvuutta unionin sääntöjen kanssa; perustelujen puuttuminen

Komissio antoi päätöksensä virheellisen oikeusperustan perusteella, sillä asetusta N:o 1370/2007 ei voitu soveltaa, koska se tuli voimaan sen jälkeen, kun Consiglio di Stato oli antanut asetuksen N:o 1191/69 perusteella ratkaisunsa, jossa se totesi hyvitystä koskevan oikeuden olemassaolon.

⁽¹⁾ Julkisten palvelujen käsitteeseen rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteessä olennaisesti kuuluvia velvoitteita koskevista jäsenvaltioiden toimenpiteistä 26.6.1969 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1191/69 (EYVL 1969, L 156, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL 1999, L 83, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetus (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9).

⁽⁴⁾ Rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 1191/69 ja (ETY) N:o 1107/70 kumoamisesta 23.10.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1370/2007 (EUVL 2007, L 315, s. 1).

Valitus, jonka CSTP Azienda della Mobilità SpA on tehnyt 19.9.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-186/15, CSTP Azienda della Mobilità v. komissio, 11.7.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-587/18 P)

(2018/C 399/35)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: CSTP Azienda della Mobilità SpA (edustajat: G. Capo ja L. Visone, avvocati)

Muu osapuoli: Euroopan komissio ja Asstra Associazione Trasporti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin tuomioistuinta

- toteamaan, että valituksen kohteena oleva tuomio on kumottava
- toteamaan SEUT 263 ja SEUT 264 artiklan nojalla, että valtioneusta SA.35842 (2014/C) (ex 2012/NN) (4 951 838,25 euroa) 19.1.2015 annettu komission päätös on kaikilta osin mitätön siltä osin kuin siinä katsotaan, että asetuksen (ETY) N:o 1191/69 nojalla hyvityksenä julkisista palveluvelvoitteista myönnettyjen määrien (julkisen paikallisliikenteen alalla asetetun hintavelvoitteen hyvittäminen 11 artiklan nojalla) ⁽¹⁾ on katsottava olevan toimenpide, jota ei ole ilmoitettu ja joka on perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtiontuki, joka on yhteensopimaton sisämarkkinoille
- toteamaan SEUT 263 ja SEUT 264 artiklan nojalla, että valtioneusta SA.35842 (2014/C) (ex 2012/NN) (4 951 838,25 euroa) 19.1.2015 annettu komission päätös on kaikilta osin mitätön siltä osin kuin siinä määrätään, että Italian valtion on toteutettava operatiivisia toimenpiteitä tuen takaisinperimiseksi. Lisäksi on todettava, että komission on korvattava yrityssaneerausosassa olevalle CSTP Azienda della Mobilità SpA:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen tueksi on esitetty viisi valitusperustetta, joiden perusteella valituksen kohteena oleva tuomio on kumottava:

I. Valituksenalaiseen tuomioon liittyvä oikeudellinen virhe, koska kyseinen hyvitys on luokiteltu uudeksi tueksi

Hyvityksen myöntäminen valittajalle oli seurausta Consiglio di Stato vuonna 2009 antamasta tuomiosta, jossa vahvistettiin asetuksen N:o 1191/1969 perusteella kyseisen oikeuden olemassaolo julkiseen palveluun liittyvän hintavelvoitteen osalta. Tätä ratkaisua ei sen merkityksellisyyden vuoksi voida tulkita siten, että siinä otettiin käyttöön hyvitystoimenpide, koska siinä ainoastaan todettiin tällaisen oikeuden olemassaolo.

II. Valituksenalaiseen tuomioon liittyvä oikeudellinen virhe, koska tuomiossa Altmark vahvistettujen edellytysten on väitetty jääneen täyttymättä

Se, että viranomaiset luokittelivat taloudellisen menon hyvitykseksi sulkee pois valtiontukia koskevien säännösten soveltamisen. Koska kyseessä on hyvitys julkisesta palveluvelvoitteesta, ei voida katsoa, että mainitut velvoitteet suorittava yritys saisi mitään etua. Valittaja arvioi myös yksityiskohtaisesti tuomiota Altmark osoittaakseen, että kaikkia siinä vahvistettuja periaatteita on noudatettu.

III. Valituksenalaiseen tuomioon liittyvä oikeudellinen virhe, kun siinä katsotaan, että kyseinen taloudellinen toimenpide ei ole yhteensopiva unionin valtiontukia koskevien sääntöjen kanssa, koska toimenpiteellä on mahdotonta ”vääristää kilpailua”

Unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon sitä, että julkisen paikallisliikenteen markkinat Campanian maakunnassa oli käsiteltävän asian kannalta merkityksellisenä ajanjaksona (1996–2002) ja on vielä nykyisinkin suljettu kilpailulta ja että toimitukset saivat aikaan yksinoikeuden. Joten kyseessä ei voinut olla kilpailu ”markkinoista” tai ”markkinoilla”.

IV. Valituksenalaiseen tuomioon liittyvä oikeudellinen virhe, kun siinä katsotaan, että komission päätös on ensisijainen kansalliseen oikeuskäytäntöön nähden; asetuksessa N:o 659/99 ⁽²⁾ (asetus N:o 1589/2015 ⁽³⁾) säädettyjen menettelyä koskevien takeiden virheellinen soveltaminen; luottamuksensuojan periaatteen virheellinen soveltaminen

Unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon, että kansallisen tuomioistuimen ratkaisu oli annettu yli viisi vuotta ennen komission päätöstä. Tästä syystä viitatuilla oikeuskäytännöllä ei ollut merkitystä, sillä nyt käsiteltävän asian osalta ei ollut olemassa aiempaa päätöskäytäntöä. Consiglio di Stato sitä vastoin oli asetusta N:o 1191/69 soveltaessaan käyttänyt sille varattua toimivaltaa. Komissio ei voi myöskään vedota nyt käsiteltävässä asiassa yksinomaiseen päätösvaltaansa. Pitkä aika, joka oli kulunut ratkaisun, jossa oli sovellettu unionin oikeutta, ja komission päätöksen välillä, oli saanut aikaan perustellun luottamuksen. Ei voida väittää, että Consiglio di Stato ei ollut tietoinen soveltuvista säännöistä, vaan se on ainoastaan tulkinnut niitä eri tavalla kuin komissio.

V. Valituksenalaisen tuomion virheellisyys, koska asetusta (EY) N:o 1370/2007 ⁽⁴⁾ on sovellettu virheellisesti arvioitaessa tuen yhteensoveltuvuutta unionin sääntöjen kanssa; perustelujen puuttuminen

Komissio antoi päätöksensä virheellisen oikeusperustan perusteella, sillä asetusta N:o 1370/2007 ei voitu soveltaa, koska se tuli voimaan sen jälkeen, kun Consiglio di Stato oli antanut asetuksen N:o 1191/69 perusteella ratkaisunsa, jossa se totesi hyvitystä koskevan oikeuden olemassaolon.

- ⁽¹⁾ Julkisten palvelujen käsitteeseen rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteessä olennaisesti kuuluvia velvoitteita koskevista jäsenvaltioiden toimenpiteistä 26.6.1969 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1191/69 (EYVL 1969, L 156, s. 1).
- ⁽²⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL 1999, L 83, s. 1).
- ⁽³⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetus (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9).
- ⁽⁴⁾ Rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 1191/69 ja (ETY) N:o 1107/70 kumoamisesta 23.10.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1370/2007 (EUVL 2007, L 315, s. 1).

Valitus, jonka Brugg Kabel AG ja Kabelwerke Brugg AG Holding ovat tehneet 21.9.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-441/14, Brugg Kabel ja Kabelwerke Brugg v. komissio, 12.7.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-591/18 P)

(2018/C 399/36)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittajat: Brugg Kabel AG ja Kabelwerke Brugg AG Holding (edustajat: A. Rinne ja M. Lichtenegger, Rechtsanwältin)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat unionin tuomioistuinta

1. kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 12.7.2018 asiassa T-441/14 antaman tuomion ja komission 2.4.2014 antaman päätöksen (asia AT.39610 – Voimakaapelit) siltä osin kuin se koskee valittajia
2. toissijaisesti kumoamaan edellä 1 kohdassa mainitun tuomion ja siinä mainitun päätöksen siltä osin kuin
 - a) valittajille määrättiin 8 490 000 euron sakot
 - b) valittajat veloitettiin korvaamaan oikeudenkäyntikulutja alentamaan sakkoja valittajien ensimmäisessä oikeusasteessa esittämien vaatimusten mukaisesti siten kuin unionin tuomioistuin katsoo aiheelliseksi
3. edelleen toissijaisesti kumoamaan edellä 1 kohdassa mainitun tuomion ja palauttamaan asian unionin yleiselle tuomioistuimelle
4. velvoittamaan muun osapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat esittävät valituksensa tueksi kuusi valitusperustetta.

Ensimmäinen valitusperuste: Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen siitä syystä, että tietopyyntö ja väitetiedoksianto esitettiin englanninkielisinä

Unionin yleinen tuomioistuin teki valittajien mukaan oikeudellisen virheen, koska se piti tietopyynnöstä ja väitetiedoksiannosta valittajille annettujen kieliversioiden ymmärrettävyyttä riittävänä. Valittajien mukaan jokaiselle adressaatille olisi pitänyt toimittaa ymmärrettävä kieliversio, jotta ne voivat ymmärtää väitteet kattavan puolustautumisen edellyttämällä tavalla. Väitteiden luonteen ja ulottuvuuden ymmärtäminen vain ”riittävästi” ei ole tarpeeksi, jotta niihin voitaisiin ”ottaa asianmukaisesti kantaa”.

Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin erehtyi myös siinä, ettei kyse ole komissiolle annettavien vastausten hyödyllisyydestä vaan pelkästään siitä, voiko asianomainen yritys puolustautua täysimääräisesti väitteitä vastaan, jos komissio kieltäytyy toimittamasta muuta kieliversiota.

Toinen valitusperuste: Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen siitä syystä, ettei valittajien annettu tutustua muiden yritysten väitetiedoksiantoon esittämiin kannanottoihin

Unionin yleinen tuomioistuin asetti liian kovat vaatimukset sille, millä edellytyksillä asianomainen yritys voi tutustua väitetiedoksiannon muiden adressaattien ei-luottamuksellisiin vastauksiin. Väitetiedoksiannon adressaateille kuuluisi valittajien mukaan antaa oikeus tutustua niihin jo silloin, kun asianomainen yritys esittää väitteiden osalta sellaisia seikkoja, joiden perusteella on täysin mahdollista, että väitetiedoksiannon muiden adressaattien ei-luottamuksellisiin vastauksiin voi sisältyä kyseisen yrityksen puolesta puhuvia katkelmia ja tietoja.

Unionin yleinen tuomioistuin ei pitänyt oikeusvaltioperiaatteen vastaisena sitä, että vain komissio saattoi tutkia väitetiedoksiannon muiden adressaattien vastausten (mahdollisesti) valittajien puolesta puhuvat katkelmat ja tiedot. Näin komissio toimi samassa asiassa tutkinta-/valvontaelimenä, päätöksentekaelimenä ja vielä puolustautumiselimenä tuntematta kuitenkaan tähän liittyviä asiayhteyksiä.

Kolmas valitusperuste: Syyttömyysolettaman periaatteen loukkaaminen siksi, että kilpailusääntöjenvastaiseen toimintaan osallistumisen alkamisajankohdaksi katsottiin 14.12.2001

Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi yhtenä kokonaisuutena pidettävään ja jatkettuun sääntöjenvastaiseen menettelyyn osallistumisen alkamisajankohtaa koskevan näytön osalta liian alhaista näyttökynnystä. Komission olisi valittajien mukaan pitänyt esittää täsmällinen, todistusvoimainen ja yhtäpitävä näyttö perusteeksi sille näkemykselle, että kilpailusääntöjen rikkomiseen osallistuminen oli alkana alkamisajankohdaksi valittuna ajankohtana. Tätä koskeva epäselvyys on luettava dubio pro reo -periaatteen mukaisesti asianomaisten yritysten eduksi.

Unionin yleinen tuomioistuin sivuutti sen, että aihetodisteiden horjuttamiseksi riittävät toisensuuntaiset aihetodisteet. Asianosaisten ei prosessuaalisen yhdenvertaisuuden vuoksi voida edellyttää esittävän täyttä näyttöä niiden syyttömyydestä seuraamusten määräämiseksi aloitetussa hallintomenettelyssä.

Neljäs valitusperuste: Näytön ottaminen huomioon vääristyneessä muodossa ja syyttömyysolettaman loukkaaminen siksi, että kilpailusääntöjen rikkomisen katsottiin jatkuneen yhtäjaksoisesti 12.5.2005 ja 8.12.2005 välisen ajan

Unionin yleinen tuomioistuin otti valittajien osallistumista yhtäjaksoiseen kilpailusääntöjen rikkomiseen koskevan näytön huomioon vääristyneessä muodossa, koska se useista monitulkintaisista ja ristiriitaisista aihetodisteista huolimatta piti kilpailusääntöjen rikkomisen keskeytyksetöntä jatkumista varmana ja epäilyksettömänä seikkana.

Unionin yleinen tuomioistuin teki valittajien mukaan virheen myös aihetodisteiden sivuuttamisen yhteydessä sovellettavien perusteiden osalta.

Viides valitusperuste: Näytön ottaminen huomioon vääristyneessä muodossa sekä syyttömyysolettaman ja suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen vedenalaista kaapelia, kotimarkkinoita ja suuria hankkeita koskeviin sopimuksiin liittyvän vastuun toteamisen vuoksi

Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi valittajien mukaan liian alhaista näyttökynnystä ja otti näytön huomioon vääristyneessä muodossa siltä osin kuin kyse on valittajien kilpailusääntöjen rikkomisen itsenäisiä ja erillisiä osia – kuten esimerkiksi vedenalainen kaapeli, kotimarkkinat, ja suuret hankkeet –, joihin valittajat eivät osallistuneet ja joista ne eivät olleet edes kiinnostuneita, koskevasta vastuusta.

Unionin yleinen tuomioistuin ei tiedostanut perusteettomia ja kohtuuttomia riskejä, joita yhtenä kokonaisuutena pidettävän ja jatkettun kilpailusääntöjen rikkomisen käsitteen näin laajasta tulkinnasta aiheutuu yrityksille, jotka eivät osallistuneet kaikkiin rikkomisen osiin mutta joiden voidaan kansallisen oikeuden perusteella katsoa olevan yhteisvastuussa niistä aiheutuneista vahingoista.

Kun otetaan huomioon vahingonkorvausoikeuden unionin tasaisen yhtenäistämisen nykytila, yhteisvelallisten regressioikeus kansallisella tasolla ei ole sopiva keino ulkopuolisiin kohdistuvan laajan vastuun kompensoimiseksi.

Kuudes valitusperuste: Asetuksen 1/2003⁽¹⁾ 23 artiklan 2 ja 3 kohdan rikkominen sekä laillisuusperiaatteen, suhteellisuusperiaatteen ja *ne bis in idem* -periaatteen loukkaaminen sakon määrän laskemisen osalta

Unionin yleinen tuomioistuin valitsi valittajien osalta viitevuodeksi vuoden 2004, joka ei ole edustava eikä ilmennä niiden todellista kokoa eikä taloudellista painoarvoa.

Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon sitä, että komissio ei voi yhtäältä pitää vastuuperusteena yhtenä kokonaisuutena pidettävää ja jatkettua kilpailusääntöjen rikkomista eli yhtenä kokonaisuutena pidettävää kartellia, joka käsittää sekä A/R- että R-kartellikokoonpanot, ja toisaalta erottaa selkeästi erottamattomia kilpailusääntöjen rikkomisen osia toisistaan keinotekoisesti sakon määrän laskemisen yhteydessä.

⁽¹⁾ EYVL 2003, L 1, s. 1.

**Unionin tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan määräys 2.8.2018
(ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landgericht Berlin – Saksa) – flihtright GmbH v. Iberia
Express SA**

(Asia C-186/17)⁽¹⁾

(2018/C 399/37)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 221, 10.7.2017.

**Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 21.8.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt
Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Espanja) – Simón Rodríguez Otero v. Televisión de Galicia
SA ja Ministerio Fiscal**

(Asia C-212/17)⁽¹⁾

(2018/C 399/38)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 231, 17.7.2017.

**Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 2.8.2018 – Euroopan komissio v. Slovenian tasavalta,
jota tukevat Belgian kuningaskunta, Saksan liittotasavalta, Viron tasavalta, Espanjan kuningaskunta,
Ranskan tasavalta ja Italian tasavalta**

(Asia C-594/17)⁽¹⁾

(2018/C 399/39)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 412, 4.12.2017.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 27.7.2018 – Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta**(Asia C-36/18) ⁽¹⁾**

(2018/C 399/40)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 94, 12.3.2018.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 21.8.2018 – Euroopan komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta**(Asia C-86/18) ⁽¹⁾**

(2018/C 399/41)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 161, 7.5.2018.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 9.8.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – Equitalia centro SpA v. Poste Italiane SpA**(Asia C-284/18) ⁽¹⁾**

(2018/C 399/42)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 249, 16.7.2018.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.9.2018 – HD v. parlamentti

(Asia T-604/16) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Palkkaus — Perhelisät — Kotitalouslisä — Koulutuslisä — Huollettavana olevaa lasta koskeva lisä — Myöntämisedellytykset — Muualta saatua vastaavaa lisää vastaavan määrän vähentäminen — Perusteettoman edun palautus — Päätökset lopettaa oikeudet määrättyihin lisiin — Oikeudellinen virhe — Ilmeinen arviointivirhe)

(2018/C 399/43)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: HD (edustaja: asianajaja C. Bernard-Glanz)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: M. Ecker ja L. Deneys)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan kumoamaan ensinnäkin 21.9., 5.10., 27.11. ja 15.12.2015 tehdyt parlamentin päätökset, joilla kantajalle koulutuslisänä maksetut määrät määrättiin palautettaviksi perusteettomana etuna, toiseksi 5., 13. ja 23.10. sekä 5., 11. ja 12.11.2015 tehdyt parlamentin päätökset, joilla kantajalle koulutuslisänä ja huollettavana olevaa lasta koskevana lisänä maksetut määrät määrättiin palautettaviksi perusteettomana etuna ja joilla häneltä evättiin kotitalouslisä, ja kolmanneksi ”tarvittavin osin” 21.4.2016 tehty päätös, jolla hänen valituksensa hylättiin.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) HD veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 326, 5.9.2016 (asia on alkujaan rekisteröity Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa asianumerolla F-34/16, ja se on siirretty Euroopan unionin yleiseen tuomioistuimeen 1.9.2016).

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.9.2018 – Volkswagen v. EUIPO – Paalupaikka (MAIN AUTO WHEELS)

(Asia T-623/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin MAIN AUTO WHEELS rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisemmat EU-kuviomerkit VW — Suhteellinen hylkäysperuste — Merkkien samankaltaisuuden puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta) — Perusteluvelvollisuus — Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan ensimmäinen virke (josta on tullut asetuksen 2017/1001 94 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke))

(2018/C 399/44)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Volkswagen AG (Wolfsburg, Saksa) (edustajat: asianajajat H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus ja J. Engberding,)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: A. Söder ja D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Paalupaikka Oy (Iisalmi, Suomi)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 1.7.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 2189/2015-4), joka koskee osapuolten Volkswagen ja Paalupaikka välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Volkswagen AG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 383, 17.10.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.9.2018 – Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) v. komissio

(Asia T-39/17) ⁽¹⁾

(Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Asiakirjat, jotka liittyvät kaikkien jäsenvaltioiden satama-alalla käyttöön ottamien valtiontukiohjelmien ennakkotutkintaan — Tutustumisoikeuden epäminen — Yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suoja koskeva poikkeus — Asetus (EY) N:o 45/2001 — Yksityiselämän käsite — Tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien tarkoitusten suoja koskeva poikkeus — Yleisen oletaman soveltaminen — Ylivoimainen yleinen etu)

(2018/C 399/45)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) (Brest, Ranska) (edustajat: asianajajat J. Vanden Eynde ja E. Wauters)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Buchet, B. Stromsky ja C. Georgieva-Kecsmar)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan kumoamaan Euroopan komission 22.11.2016 antama päätös C(2016) 7755 final, jolla ensinnäkin kieltäydettiin antamasta kantajalle kaikkia tietoja niistä kaikille jäsenvaltioille osoitetuista kyselylomakkeista ja toisaalta niistä jäsenvaltioiden näihin antamista vastauksista, jotka mainitaan Ranskan tasavallalle valtioneuvoston SA.38398 (2016/C) (ex 2015/E) – Ranskan satamien verotus yhteydessä osoitetussa, 8.7.2016 päivätyssä kirjeessä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest)* veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 104, 3.4.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 20.9.2018 – Kwizda Holding v. EUIPO – Dermapharm (UROAKUT)

(Asia T-266/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin UROAKUT rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisemmat kansalliset ja EU-kuviomerkit UroCys — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Päätöksen muuttamista koskeva toimivalta — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2018/C 399/46)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Kwizda Holding GmbH (Wien, Itävalta) (edustajat: asianajajat L. Wiltschek, D. Plasser ja K. Majchrzak)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: S. Hanne)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Dermapharm GmbH (Wien) (edustajat: asianajajat H. Kunz-Hallstein ja R. Kunz-Hallstein)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 7.3.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 1221/2016-4), joka koskee osapuolten Dermapharm ja Kwizda Holding välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) neljännen valituslautakunnan 7.3.2017 tekemä päätös (asia R 1221/2016-4) kumotaan.

- 2) Dermapharm GmbH:n esittämä väite hylätään.
- 3) EUIPO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Kwizda Holding GmbH:n oikeudenkäyntikulut, valituslautakunnan käsittelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.
- 4) Dermapharm vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 202, 26.6.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 12.7.2018 – TE v. komissio

(Asia T-392/17 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Kanteen hylkääminen pääasiassa — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2018/C 399/47)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Asianosaiset

Kantaja: TE (edustaja: asianajaja J. Bartončík)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Baquero Cruz ja Z. Malůšková)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 artiklaan perustuva vaatimus, joka koskee sellaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä, jolla aloitetaan Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) toimittama ulkoinen tutkimus [luottamuksellinen], ⁽¹⁾ joka kohdistuu kantajaan asianomaisena henkilönä ja joka koskee [luottamuksellinen].

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen välimiihakemuksesta raukeaa.
- 2) TE veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ Luottamukselliset tiedot poistettu.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 24.8.2018 – Laboratoire Pareva ja Biotech3D v. komissio

(Asiat T-337/18 R ja T-347/18 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Asetus (EU) N:o 528/2012 — Biosidivalmisteet — Tehoaine PHMB (1415; 4.7) — Hyväksynnän epääminen — Välimiihakemus — Fumus boni juris — Intressivertailu)

(2018/C 399/48)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja asiassa T-337/18 R: Laboratoire Pareva (Saint-Martin-de-Crau, Ranska) (edustajat: asianajajat K. Van Maldegem ja S. Englebert)

Kantajat asiassa T-347/18 R: Laboratoire Pareva (Saint-Martin-de-Crau) ja Biotech3D Ltd & Co. KG (Gampern, Itävalta) (edustajat: asianajajat K. Van Maldegem ja S. Englebert)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Lindenthal ja K. Mifsud-Bonnici)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaan perustuva vaatimus, joka koskee yhtäältä PHMB:n (1415; 4.7) hyväksymättä jättämisestä valmisteryhmiin 1, 5 ja 6 kuuluvissa biosidivalmisteissa käytettävänä vanhana tehoaineena 20.4.2018 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2018/619 (EUVL 2018, L 102, s. 21) ja PHMB:n (1415; 4.7) hyväksymisestä valmisteryhmiin 2 ja 4 kuuluvissa biosidivalmisteissa käytettävänä vanhana tehoaineena 20.4.2018 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/613 (EUVL 2018, L 102, s. 1) täytäntöönpanon lykkäämistä ja toisaalta kaikkien muiden tarkoituksenmukaisten väli toimien toteuttamista.

Määräysosa

- 1) *Asiat T-337/18 R ja T-347/18 R yhdistetään tämän määräyksen antamista varten.*
- 2) *Väli toimihakemukset hylätään.*
- 3) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 7.9.2018 – Robert v. Conseil national de l'ordre des pharmaciens

(Asia T-362/18 R)

(Väli aikainen oikeussuoja — Pääasian kanteen hylkääminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2018/C 399/49)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Alain Robert (Le Mans, Ranska) (edustaja: asianajaja J.-M. Viala)

Vastaaja: Conseil national de l'ordre des pharmaciens

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan lykkäämään 3.10.2017 Conseil national de l'ordre des pharmaciens'in (Ranska) 3.10.2017 tekemän sen päätöksen täytäntöönpanoa, jolla kantajan apteekkitoiminnan harjoittaminen kiellettiin yhden vuoden ajaksi.

Määräysosa

- 1) *Lausunnon antaminen väli toimihakemuksesta raukeaa.*
 - 2) *Alain Robert vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*
-

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 27.8.2018 – Boyer v. Wallis ja Futuna**(Asia T-475/18 R)****(Väliaikainen oikeussuoja — Julkiset hankinnat — Välimiihakemus — Tutkimatta jättäminen)**

(2018/C 399/50)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Boyer (Papeete, Ranskan Polynesia) (edustaja: asianajaja T. Dal Farra)

Vastaaja: Wallis ja Futunan territorio (Ranskan merentakainen yhteisö)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaan perustuva vaatimus, joka koskee yhtäältä sellaisen Wallis ja Futunan territorion päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä, jolla tämä hylkäsi kantajan tarjouksen ja teki kauppalaiturin rakentamista Leavan (Ranska) satamaan koskevan urakkasopimuksen toisen tarjouksen tekijän kanssa, ja toisaalta kyseiseen rakennusurakkaan liittyvän sopimuksen allekirjoittamisen lykkäämistä.

Määräysosa

- 1) Välimiihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 11.9.2018 – XG v. komissio**(Asia T-504/18 R)****(Väliaikainen oikeussuoja — Pääsyn epäminen komission toimitiloihin — Välimiihakemus — Intressiä haettujen välimiimien saamiseen ei ole)**

(2018/C 399/51)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: XG (edustajat: asianajajat S. Kaisergruber ja A. Burghelle-Vernet)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Van Nuffel ja T. Bohr)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan yhtäältä komission 2.7.2018 antaman sen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä, jolla vahvistettiin, ettei kantajalla ole pääsyä komission toimitiloihin, ja toisaalta määräämään komissio myöntämään kantajalle pääsy komission toimitiloihin.

Määräysosa

- 1) Välimiihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Kanne 16.8.2018 – Neda Industrial Group v. neuvosto**(Asia T-490/18)**

(2018/C 399/52)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset***Kantaja:* Neda Industrial Group (Teheran, Iran) (edustaja asianajaja L. Vidal)*Vastaaja:* Euroopan unionin neuvosto**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan unionin neuvoston 6.6.2018 tekemän päätöksen kantajalle asetettujen pakotteiden pysyttämistä ja
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tällä kanteella vaaditaan kumoamaan neuvoston 6.6.2018 tekemä päätös, jolla kantaja säilytettiin päätöksen 2010/413/YUTP⁽¹⁾ liitteessä II ja asetuksen N:o 267/2012⁽²⁾ liitteessä IX olevien henkilöiden ja yhteisöiden luettelossa.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalainen päätös on lainvastainen oikeudellisen virheen takia.

- Kantaja väittää, että neuvosto ei ole osoittanut, että kantaja tukee tarkoituksellisesti Iranin joukkotuhousoseiden leviämistä edistävää ydinenergia-alan toimintaa, minkä väitetään olleen oikeudellinen peruste kantajan ottamiselle asetuksen N:o 267/2012 liitteessä IX olevaan luetteloon.
- Kantaja lisää, että tehokkaan oikeussuojan periaatetta on rikottu sen johdosta, että neuvosto ei ole toimittanut kantajalle mitään näitä väitteitä tukevia todisteita.

2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalainen päätös on lainvastainen tosiseikkoja koskevan virheen takia.

- Kantaja väittää, ettei sillä ole sen toiminnan ja tarjoamien palvelujen takia mitään yhteyttä pakotteiden kohteena oleviin yhteisöihin tai minkäänlaiseen ydinenergia-alan toimintaan.

3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan riidanalainen päätös on lainvastainen, koska sillä loukataan yleistä suhteellisuusperiaatetta.

- Kantaja väittää, että sen sisällyttäminen rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevien yhteisöjen luetteloon ja kieltäytymisen poistamasta sitä luettelosta eivät sovellu asetuksella N:o 267/2012 tavoiteltujen tavoitteiden saavuttamiseen eivätkä ole tarpeen sitä varten ja niistä on aiheutunut sille suhteettomia vahinkoja.

⁽¹⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annettu neuvoston päätös 2010/413 (EUVL 2010, L 195, s. 39).

⁽²⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 267/2012 (EUVL 2012, L 88, s. 1).

Kanne 24.8.2018 – Unkari v. komissio

(Asia T-505/18)

(2018/C 399/53)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset*Kantaja:* Unkari (asiamiehet: Z. Fehér, M. Tátrai ja A. Pokoraczki)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 13.6.2018 tehdyn komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2018/873 Unkarin osalta siltä osin kuin sillä jätetään unionin rahoituksen ulkopuolelle pätevöittävästi hyväksytyille tuottajaryhmittymille myönnettyt tuet
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan kanteen kohteena olevan päätöksen mukainen rahoituksen ulkopuolelle jättäminen, joka kanteella riitautetaan, on lainvastainen, sillä sen kohteena oleville tuottajaryhmittymille myönnettiin tuki unionin oikeuden mukaisesti.

Kantaja vetoaa tuottajaryhmittymät pätevöittävän hyväksynnän luonteeseen. Sen mukaan komissio ei ole tuottajille myönnetyn kansallisen tuen takaisinmaksamisesta tehdyssä päätöksessään ottanut huomioon, että pätevöittävän hyväksynnän saaneet tuottajaryhmittymät täyttävät asetuksen N:o 1689/2005 edellytykset.

- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan kanteen kohteena olevan päätöksen mukainen rahoituksen ulkopuolelle jättäminen, joka kanteella riitautetaan, on lainvastainen, koska lojaalin yhteistyön periaatteen, suhteellisuusperiaatteen, oikeusvarmuuden periaatteen ja perustellun luottamuksen suojan perusteella rahoituksen ulkopuolelle jättämistä olisi pitänyt kohtuullistaa tai se olisi pitänyt jättää tekemättä.

Kantajan mukaan sen riitauttama rahoituksen ulkopuolelle jättäminen on lainvastainen, koska lojaalin yhteistyön periaatteen, suhteellisuusperiaatteen, oikeusvarmuuden periaatteen ja perustellun luottamuksen suojan perusteella rahoituksen ulkopuolelle jättämistä olisi pitänyt kohtuullistaa tai se olisi pitänyt jättää tekemättä, kun otetaan huomioon, että sovellettavat unionin oikeussäännöt eivät ole riitautetun kansallisen lainsäädännön ja käytännön arvioinnin osalta ehdottoman yksiselitteiset, ja ne antavat mahdollisuuden Unkarin puoltamaan tulkintaan, ja koska tämä oli jo aiemmin ollut komission tiedossa, eikä se ollut ilmoittanut vastustavansa tätä.

Kanne 24.8.2018 – Tšekin tasavalta v. komissio

(Asia T-509/18)

(2018/C 399/54)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Asianosaiset*Kantaja:* Tšekin tasavalta (asiamiehet: M. Smolek, J. Pavliš, O. Serdula ja J. Vlácil)*Vastaaja:* Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 13.6.2018 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2018/873 siltä osin kuin siinä jätetään rahoituksen ulkopuolelle Tšekin tasavallan 151 116,65 euron suuruiset menot, ja
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 (asetus N:o 1306/2013) 52 artiklan 1 kohdan rikkomiseen. Komissio katsoo virheellisesti, että ajanjakso niiden käyntien välillä, jotka valvontaviranomaiset toteuttavat samassa maatilayrityksessä, ei saa ylittää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 soveltamissäännöistä yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän, maaseudun kehittämistoimenpiteiden ja täydentävien ehtojen osalta 17.7.2014 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 809/14 (asetus N:o 809/14) 25 artiklassa säädettyä määräaika.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen. Vaikka nyt käsiteltävässä asiassa olisi rikottu asetusta 809/2014 (mitä ei ole tapahtunut), Tšekin tasavalta on voinut perustellusti luottaa siihen, että valvontajärjestelmä on unionin oikeuden mukainen komission sen päätelmän perusteella, jonka tämä oli tehnyt edellisen tarkastuksen perusteella ja jonka mukaan Tšekin tasavallassa paikalla tehtävät tarkastukset oli toteutettu unionin oikeuden mukaisesti.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu asetuksen N:o 1306/2013 52 artiklan 1 ja 2 kohdan rikkomiseen. Vaikka Tšekin tasavalta olisi rikkonut asetusta N:o 809/2014 (mitä se ei ole tehnyt), komissio sisällytti lopulliseen rahoitusoikaisuun maatalousyrityksille maksetut varat, joiden osalta suoritetuissa tarkastuksissa ei ollut todettu asetuksen N:o 809/2014 rikkomista. Komissio on näin ollen tehnyt rahoitusoikaisuun sellaisten menojen osalta, joiden ei ole voitu katsoa aiheutuneen perusteettomasti ja jotka eivät ole aiheuttaneet unionin varoihin kohdistuvaa riskiä.

Kanne 30.8.2018 – Luxemburg v. komissio

(Asia T-516/18)

(2018/C 399/55)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Luxemburgin suurherttuakunta (asiamies: D. Holderer, avustajanaan asianajaja D. Waelbroeck)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että nyt esillä oleva kanne on otettava tutkittavaksi ja että se on perusteltu
- ensisijaisesti kumoamaan komission 20.6.2018 antaman päätöksen, joka koskee väitettyä valtiontukea SA.44888, jonka Luxemburgin suurherttuakunta on myöntänyt Engien hyväksi
- toissijaisesti kumoamaan komission 20.6.2018 antaman päätöksen, joka koskee väitettyä valtiontukea SA.44888, jonka Luxemburgin suurherttuakunta on myöntänyt Engien hyväksi, siltä osin kuin siinä määrätään tuen takaisin perimisestä

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 107 artiklan rikkomiseen, koska komissio ei osoittanut kyseisten toimenpiteiden valikoivuutta.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu SEUT 107 artiklan rikkomiseen, koska komissio ei osoittanut minkäänlaisen Engien hyväksi myönnetyn edun olemassaoloa.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 4 ja 5 artiklan rikkomiseen, koska komissio toteutti tosiasiallisesti peiteltyä verotuksen yhtenäistämistä.
- 4) Neljäs kanneperuste perustuu [SEUT] 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9) rikkomiseen ja puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen.
- 5) Viides kanneperuste, johon vedotaan toissijaisesti, perustuu edellä mainitun asetuksen 2015/1589 16 artiklan rikkomiseen, koska komissio määräsi tuen takaisin perimisen unionin oikeuden peruseriaatteiden vastaisesti.

Kanne 31.8.2018 – YG v. komissio

(Asia T-518/18)

(2018/C 399/56)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: YG (edustajat: asianajajat S. Rodrigues ja A. Champetier)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan 13.11.2017 päivätyn päätöksen, jolla kantaja jätettiin merkitsemättä ylennettyjen virkamiesten luetteloon,
- toiseksi kumoamaan vastaajan 17.5.2018 päivätyn päätöksen, jolla hylättiin kantajan tekemä valitus 13.11.2017 päivätystä päätöksestä, ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan vastaaja rikkoi Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 45 artiklaa. Riidanalainen päätös perustuu tiettyihin ilmeisiin arviointivirheisiin. Lisäksi päätöksen perustelut ovat puutteelliset, eikä päätöksessä ole näytetty, että kantajan ansioita on tutkittu yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukaisesti.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan vastaaja loukkasi Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa suojattua hyvän hallinnon periaatetta, koska riidanalainen päätös on laadittu ja perusteltu huolimattomasti.

Kanne 3.9.2018 – Global Silicones Council ym. v. ECHA

(Asia T-519/18)

(2018/C 399/57)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Global Silicones Council (Washington, D.C., Yhdysvallat) ja kuusi muuta kantajaa (edustajat: asianajajat R. Cana, F. Mattioli ja G. David sekä D. Abrahams, barrister)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi,
- kumoamaan riidanalaisen päätöksen⁽¹⁾ siltä osin kuin kaikki kolme ainetta oktametyyliisylotetrasiloksaani (D4), dekametyyliisylklopentasiloksaani (D5) ja dodekametyyliisylkloheksasiloksaani (D6) sisällytettiin erityistä huolta aiheuttavien aineiden ehdokasluetteloon,
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen yhden tai useamman kyseessä olevan aineen sisällyttämisestä ehdokasluetteloon,
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja
- toteuttamaan muut tarpeelliseksi katsottavat toimenpiteet.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan vastaaja teki ilmeisen virheen arvioidessaan D4:n, D5:n ja D6:n biokertyviä (B) ominaisuuksia ja D5:n ja D6:n myrkyllisiä (T) ominaisuuksia sekä ylitti toimivaltansa ja rikkoi asetuksen 1907/2006 59 artiklaa
 - vetoamalla meriturvallisuuskomitean (MSC) ja riskinarviointikomitean (RAC) lausuntoihin tekemättä omaa arviointia käytettävissä olevista tiedoista ja toistamalla näin ollen lausunnoissa olevat virheet,
 - toteamalla, että D4, D5 ja D6 täyttävät liitteessä XIII olevat vPvB-aineiden perusteet, vaikka pysyvyyttä (P) ja biokertyvyyttä (B) ei ollut vahvistettu kyseiselle osa-alueelle,
 - jättämällä huomiotta D4:n, D5:n ja D6:n erityisluonteen (niiden hybridiluonne) soveltaessaan liitteessä XIII määritettyjä biokertyvyyttä koskevia perusteita,
 - tekemällä päätelmiä D4:n ja D5:n biokertyvyydestä (B/vB), joita esitetty näyttö ei tue,
 - kun se ei arvioinut meriturvallisuuskomitean (MSC) ja riskinarviointikomitean (RAC) lausuntojen jälkeen sillä käytettävissä olevaa uutta näyttöä D4:n ja D5:n biokertyvyydestä (B/vB),
 - kun se ei ottanut huomioon kaikkea asian kannalta oleellista tietoa päättäessään D6:n biokertyvyydestä (vB),
 - kun se ei arvioinut tietoja D5:n myrkyllisyydestä sellaisenaan vaan luokitteli D5:n PBT:ksi, koska se sisälsi D4:ää epäpuhtautena, ja luokittelemalla D5:n PBT:ksi ilman D4-pitoisuutta koskevia meriturvallisuuskomitean (MSC) hyväksymiä erityisiä raja-arvoja, ja

— kun se ei arvioinut tietoja D6:n myrkyllisyydestä sellaisenaan vaan luokitteli D6:n PBT:ksi, koska se sisälsi D4:ää epäpuhtautena, ja luokittelemalla D6:n PBT:ksi ilman D4-pitoisuutta koskevia meriturvallisuuskomitean (MSC) hyväksymiä erityisiä raja-arvoja.

- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan päätöksellä loukataan suhteellisuusperiaatetta, koska sisällyttäminen ehdokasluetteloon ylittää sen, mikä on aiheellista ja tarpeen tavoitellun päämäärän saavuttamiseksi, eikä se ole vähiten rajoittava toimenpide, johon vastaaja olisi voinut ryhtyä.

(¹) Euroopan kemikaaliviraston 27.6.2018 julkaistu päätös ”Erityistä huolta aiheuttavien aineiden sisällyttäminen liitteeseen XIV mahdollisesti sisällytettävien aineiden luetteloon” siltä osin kuin kolme ainetta oktametyylisyklotetrasiloksaani (D4), dekametyylisyklopentasiloksaani (D5) ja dodekametyylisykloheksasiloksaani (D6) on sisällytetty erityistä huolta aiheuttavien aineiden ehdokasluetteloon kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (EUVL 30.12.2006, L 396, s. 1) 59 artiklan nojalla.

Kanne 29.8.2018 – Billa v. EUIPO – Boardriders IP Holdings (Billa)

(Asia T-524/18)

(2018/C 399/58)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Billa AG (Wiener Neudorf, Itävalta) (edustajat: asianajajat J. Rether, M. Kinkeldey, J. Rosenhäger ja S. Brandstätter)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Boardriders IP Holdings LLC (Huntington Beach, Kalifornia, Yhdysvallat)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-sanamerkki Billa – Rekisteröintihakemus nro 11 592 623

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 21.6.2018 asiassa R 2235/2017-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, luettuna yhdessä komission delegoidun asetuksen (EU) 2017/1430 2 artiklan 2 kohdan i alakohdan ja 27 artiklan 2 kohdan kanssa, on rikkottu.

Kanne 4.9.2018 – ENGIE Global LNG Holding ym v. komissio

(Asia T-525/18)

(2018/C 399/59)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: ENGIE Global LNG Holding Sàrl (Luxemburg, Luxemburg), Engie Invest International SA (Luxemburg) ja ENGIE (Courbevoie, Ranska) (edustajat: asianajajat B. Le Bret ja M. Struys)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi
- ensisijaisesti kumoamaan kanteen kohteena olevan päätöksen
- toissijaisesti kumoamaan kyseisen päätöksen 2 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään tuen takaisin perimisestä
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valtiontuesta, jonka Luxemburg on myöntänyt ENGIE:lle, 20.6.2018 tehtyä komission päätöstä SA.44888 (2016/C) (ex 2016/NN) vastaan nostetun kanteensa tueksi kantajat vetoavat yhdeksään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee komission oikeudellista virhettä valtiontuen määritelmän ensimmäisen, valtion toimenpidettä koskevan, tunnusmerkin soveltamisessa.
- 2) Toinen kanneperuste, joka koskee komission rikkomusta taloudellisen edun toteamisessa, siltä osin kuin komissio on sekoittanut taloudellisen edun ja valikoivan tuen määritelmät, päätelty taloudellisen edun täyttyvän unionin oikeuden mukaisten toimenpiteiden yhteisvaikutuksen perusteella ja analysoinut tätä vaikutusta vääristyneiden tosiseikkojen sekä oikeudellisten virheiden ja arviointivirheiden pohjalta.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka koskee komission oikeudellisia virheitä ja arviointivirheitä, jotka se on tehnyt määrittäessään kahta vaihtoehtoista viitekehystä (yleinen ja erityinen), tarkoituksenaan todistaa syrjivän erityiskohtelun olemassaolo yhtäältä holding-yhtiöiden (LNG Holding ja CEF) ja toisaalta ENGIE-yhtymän hyväksi.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu oikeudellisiin ja arviointivirheisiin, jotka komissio on tehnyt arvioidessaan erityiskohtelun olemassaoloa ja syrjivää kohtelua yhtäältä holding-yhtiöiden ja toisaalta ENGIE-yhtymän hyväksi.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu oikeudellisiin virheisiin ja arviointivirheisiin, jotka komissio on tehnyt valikoivan edun toteamisessa, johtuen luxemburgilaisen, oikeuden väärinkäyttöä koskevan säännön, soveltamatta jättämisestä.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu komission oikeudelliseen virheeseen kyseisten toimenpiteiden luonnehdinnassa yksittäiseksi tueksi.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu jäsenvaltioiden ja unionin välisen toimivallanjaon rikkomiseen ja komissiolle uskotun valtiontukia koskevan harkintavallan väärinkäyttöön, johon komissio on syyllistynyt puuttuessaan yleisiin kansallisen politiikan alaisiin suoraan verotusta koskeviin toimenpiteisiin.
- 8) Kahdeksas kanneperuste, jonka mukaan komissio on rikkonut kantajien menettelyllisiä oikeuksia ja laiminlyönyt SEUT 296 artiklan mukaisen perustelovelvollisuutensa.

- 9) Yhdeksäs kanneperuste, johon kantaja vetoaa toissijaisesti, ja jonka mukaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2015/1589 16 artiklaa on rikottu, sikäli kuin komissio on määrännyt väitetyt valtiontuen perittäväksi takaisin loukatun unionin oikeuden yleisiä oikeusperiaatteita.

Kanne 26.6.2018 – LL-Carpenter v. komissio

(Asia T-531/18)

(2018/C 399/60)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Asianosaiset

Kantaja: LL-Carpenter s.r.o. (Praha, Tšekin tasavalta) (asiamies: asianajaja J. Buřil)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan asiassa AT.40037 – Carpenter/Subaru 26.6.2018 annetun Euroopan komission päätöksen C(2018) 4138 lopullinen, jolla hylätään perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 (asetus N:o 1/2003) 13 artiklan ja EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan mukaisten komission menettelyjen kulusta 7.4.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 773/2004 (asetus N:o 773/2004) 7 artiklan 2 kohdan nojalla kantajan 6.9.2012 päivätty kantelu, joka perustui asetuksen N:o 1/2003 7 artiklaan ja jossa väitettiin, että SEUT 101 artiklaa oli rikottu, ja
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisessa päätöksessä on virhe, joka johtuu virheellisestä oikeudellisesta arvioinnista ja tosiseikkojen ilmeisen virheellisestä arvioinnista.
 - Euroopan komissio arvioi tosiseikkoja virheellisesti, kun se totesi, että kilpailunvastaista menettelyä, josta kantajaa syytettiin (Tšekin tasavallan osalta), oli käsitelty Tšekin tasavallan kansallinen taloudellisen kilpailun viranomaisen, ja arvioi asiaa oikeudelliselta kannalta virheellisesti sen osalta, että asetuksen N:o 1/2003 13 artiklan soveltamisedellytykset täytyivät (siltä osin kuin kyse oli Tšekin tasavallasta).
 - Euroopan komissio ei tutkinut perusteellisesti kaikkia kantajan sille ilmoittamia tosiasiallisia ja oikeudellisiä olosuhteita, ja sen vuoksi se arvioi tosiseikkoja virheellisesti, kun se totesi, että kantajan kirjalliset huomautukset eivät johtaneet kantelun erilaiseen arviointiin, ja että todennäköisyys, että SEUT 101 artiklaa todettaisiin rikotun, vaikutti pieneltä, ja arvioi asiaa oikeudelliselta kannalta virheellisesti katsoessaan, että asetuksen N:o 773/2004 7 artiklan 2 kohdan soveltamisedellytys täyttyi.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisessa päätöksessä on menettelyvirhe, joka johtuu siitä, ettei Euroopan komissio perustele päätöstään asianmukaisesti.
 - Euroopan komissio ei ole selittänyt, mitä prioriteetteja se on käyttänyt, kun se on päättänyt, ettei se tutki asiaa enempää, ja viitannut ainoastaan jatkotutkimusten oletettavasti korkeisiin kustannuksiin.

- Euroopan komissio ei ole selittänyt, miten se arvioi näyttöä tai mistä syystä se ei ottanut huomioon kantajan ilmoittamia tosiasiallisia ja oikeudellisia olosuhteita, eikä miksi se perusti päätöksensä kantelun hylkäämisestä yksinomaan sen yhtiön kirjallisista huomautuksista otettuihin väitteisiin, jota vastaan kantelu oli suunnattu.

Kanne 6.9.2018 – Wanda Films ja Wanda Visión v. EUIPO – Dalian Wanda Group Co. (WANDA FILMS)

(Asia T-533/18)

(2018/C 399/61)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Wanda Films, SL (Pozuelo de Alarcón, Espanja) ja Wanda Visión, SA (Pozuelo de Alarcón) (edustaja: asianajaja C. Planas Silva)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Dalian Wanda Group Co. Ltd (Dalian, Kiina)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Wanda Films, SL

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus sanamerkin WANDA FILMS rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 13 912 829

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 26.6.2018 asiassa R 401/2017-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- hyväksyy kanteen, väitteet ja asiakirjat (mukaan lukien ne, jotka on esitetty tämän kanteen yhteydessä ja ne, jotka kantaja esitti väitemenettelyssä ja valitusmenettelyssä)
- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- antaa päätöksen, jolla hyväksytään kantajan tällä kanteella puolustaman tavaramerkin rekisteröinti.

Kanneperusteet

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 11.9.2018 – Société des produits Nestlé v. EUIPO – European Food (fitness)

(Asia T-536/18)

(2018/C 399/62)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Sveitsi) (edustajat: asianajajat A. Jaeger-Lenz, A. Lambrecht ja C. Elkemann)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: European Food SA (Pântășești, Romania)

Menettely EUIPO:ssa

Kyseessä olevan tavaramerkin haltija: Kantaja

Kyseessä oleva tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki fitness – EU-tavaramerkki nro 2 470 326

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 6.6.2018 asiassa R755/2018-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- hylkää 18.10.2013 tehdystä mitättömyysostaston päätöksestä 5802 C tehdyn valituksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 72 artiklan 6 kohdan rikkominen
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 95 artiklan 2 kohdan rikkominen
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 59 artiklan 1 kohdan a alakohdan rikkominen
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 59 artiklan 1 kohdan a alakohdan rikkominen.

Kanne 14.9.2018 – Dickmanns v. EUIPO

(Asia T-538/18)

(2018/C 399/63)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Sigrid Dickmanns (Gran Alacant, Espanja) (edustaja: asianajaja H. Tettenborn)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan EUIPO:n 14.12.2017 lähettämällään kirjeellä tiedoksi antaman päätöksen siitä, että kantajan väliaikainen työsopimus päättyy 30.6.2018, ja – mikäli se on kyseisen päätöksen kumoamiseksi tarpeen – kumoamaan myös EUIPO:n 23.11.2013 ja 4.6.2014 päivätyissä kirjeissä tiedoksi annetut päätökset
- velvoittamaan EUIPO:n maksamaan kantajalle korvauksena unionin yleisen tuomioistuimen kohtuulliseksi katsoman määrän siitä henkisestä kärsimyksestä, joka kantajalle aiheutui ensimmäisessä luetelmakohdassa mainitusta EUIPO:n päätöksestä
- velvoittamaan EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin:

1. Ilmeinen arviointivirhe, harkintavallan käyttämättä jättäminen, syrjimättömyysperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaaminen, mielivaltaisen menettelyn kiellon loukkaaminen

Kantaja väittää, että EUIPO jätti lainvastaisesti käyttämättä harkintavaltaansa jatkaa toisen kerran kantajan työsopimusta muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan f alakohdan mukaisesti tai toissijaisesti jätti toimimatta kohtuullisessa ajassa ennen työsopimuksen päättymistä.

2. Määräaikaisten työsopimusten uusimisesta SMHV:ssä annettujen suuntaviivojen (jäljempänä suuntaviivat) rikkominen, hyvän hallinnon periaatteen, syrjimättömyysperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaaminen sekä sen periaatteen loukkaaminen, että muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a tai f alakohdan mukaisen väliaikaisen työsopimuksen päättäminen edellyttää perusteltua syytä (*iusta causa*), Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 30 artiklan, neuvoston direktiivin 1999/70/EY⁽¹⁾, puitesopimuksen (erityisesti sen 1 artiklan b alakohdan ja 5 artiklan 1 kohdan) ja ILO:n yleissopimuksessa 158 olevan 4 artiklan rikkominen

Kantaja katsoo, ettei hänen sopimuksessaan olisi saanut enää suuntaviivojen antamisen jälkeen käyttää ”irtisanomislausetta”, sillä niiden antamisen jälkeen niissä esitetään EUIPO:n käytettävissä olevat menettelytavat väliaikaisen toimihenkilön sopimusten uusimiselle ja näin ollen kielletään ”irtisanomislausetta” käyttäminen.

Lisäksi kantaja väittää, että budjettiluontoisen palvelussuhteen päättämisen perustellun syyn on kohdistuttava vastaavaan tehtävään.

3. Suuntaviivojen rikkominen, joka merkitsee myös merkittävää menettelyvirhettä, syrjimättömyysperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, hyvän hallinnon ja hyvän taloushallinnon periaatteen loukkaaminen ja henkilön oikeuden tulla kuulluksi ennen yksilölle vastaisen toimen antamista loukkaaminen (perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan a alakohhta), hallinnon huolellisuusvelvollisuuden ja velvollisuuden huolehtia kantajan oikeutetuista eduista laiminlyöminen, ilmeinen arviointivirhe punnittaessa kantajan intressejä ja hallinnon intressejä, mielivaltaisen menettelyn kiellon loukkaaminen
4. Muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 8 artiklan 1 kohdan toisen ja kolmannen virkkeen sekä ketjutuskiellon rikkominen

Kantaja väittää tältä osin, että EUIPO ketjutti – selvästi pyrkiäkseen välttämään muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 8 artiklan 1 kohdan kolmannen virkkeen oikeudelliset seuraukset – toinen toisensa jälkeen näiden ehtojen 2 artiklan b alakohdassa ja a alakohdassa tarkoitettuja sopimuksia, vaikka kantajan tehtävät eivät olleet muuttuneet. Tämän vuoksi kantajan ensimmäinen sopimus oli katsottava tehdyn toistaiseksi ilman irtisanomislausetta.

5. Lainvastainen irtisanomislauskeen mukaan ottaminen sopeuttamisprotokollan puitteissa sekä perustellun luottamuksen ja kantajan laillisten intressien loukkaaminen ja velvollisuuden huolehtia henkilöstön hyvinvoinnista lauseketta sovellettaessa laiminlyöminen.

Viidennessä kanneperusteessaan kantaja väittää, ettei EUIPO olisi saanut enää käyttää irtisanomislausetta, koska sopimuksen tekemisestä vuonna 2005 oli kulunut pitkä aika.

6. Kantajan perustellun luottamuksen loukkaaminen, hallinnon kantajaa koskevan huolenpitovelvoitteen sekä hänen oikeutettujen intressiensä huomioon ottamisen laiminlyöminen, ilmeinen arviointivirhe punnittaessa hallinnon intressejä

Kuudennessa kanneperusteessaan kantaja väittää, että EUIPO:n päätöksellä olla uusimatta hänen työsopimustaan loukataan hänen perusteltua luottamustaan ja laiminlyödään huolenpitovelvoitetta ja kantajan oikeutettuja intressejä. Kantajan erittäin hyvä työsuoritus huomioon ottaen samalla tehdään ilmeinen arviointivirhe punnittaessa hallinnon intressejä.

7. Kantajan työsopimuksen 5 artiklan irtisanomislauskeen edellytysten rikkominen

Seitsemännessä kanneperusteessaan kantaja väittää, että kun EUIPO käytti irtisanomislausetta, se sovelsi virheellisesti muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 47 artiklan b alakohdan ii alakohdtaa irtisanomislauskeessa määrätyn 47 artiklan c alakohdan i alakohdan sijasta, ja että irtisanomisajan olisi pitänyt olla 10 kuukautta EUIPO:n määräämän 6 kuukauden ajanjakson sijasta.

(¹) Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/70/EY (EYVL 1999, L 175, s. 43).

Kanne 11.9.2018 – ASL Aviation Holdings ja ASL Airlines (Ireland) v. komissio

(Asia T-540/18)

(2018/C 399/64)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: ASL Aviation Holdings DAC (Swords, Irlanti) ja ASL Airlines (Ireland) Ltd (Swords) (edustajat: asianajajat N. Travers, H. Kelly, K. McKenna ja R. Scanlan)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan vastaajan olevan SEUT 268 artiklan ja SEUT 340 artiklan toisen kohdan nojalla vastuussa kantajille aiheutuneista noin 263,6 miljoonan euron tai unionin yleisen tuomioistuimen asianmukaisena pitämän suuruisista vahingoista, jotka johtuvat komission 30.6.2013 asiassa COMP/M.6570 UPS/TNT Express antaman päätöksen C(2013) 431, jolla esitettiin UPS:n ja TNT Express NV:n muodostama yrityskeskittymä ja näin loukattiin kantajien oikeutta hyvään hallintoon, lainvastaisuudesta
- velvoittamaan vastaajan maksamaan oletettu korko 263,6 miljoonan euron määrälle tai muulle unionin yleisen tuomioistuimen asianmukaisena pitämälle määrälle laskettuna Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioissaan soveltaman viitekoron, jota korotetaan 2 prosenttiyksiköllä, mukaan unionin yleisen tuomioistuimen tässä asiassa antaman tuomion julistamispäivästä täysimääräisen maksun suorittamispäivään saakka, ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat korvausta komission päätöksen C(2013) 431, asia COMP/M.6570 UPS/TNT Express (jäljempänä päätös), joka kumottiin 7.3.2017 annetulla tuomiolla United Parcel Service v. komissio (T-194/13, EU:T:2017:144), seurauksena väitetysti kärsimästään vahingosta.

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että päätöksessä sovelletaan virheellisesti oikeussääntöjä, joilla on tarkoitus suojata yksityisiä – mukaan lukien kantajat – minkä välittömänä seurauksena kantajilta vietiin mahdollisuus saavuttaa marraskuussa 2012 tekemiinsä sopimuksiin liittyvät voitot.
2. Toinen kanneperuste perustuu siihen, ettei vastaaja selvästikään noudattanut asianmukaisia menettelyjä ilmoitettua keskittymää koskeneessa sulautuma-arvioinnissaan, mistä seurasi päätöksen kumoaminen, ja poikkesi lähestymistavasta, jolla olisi voitu turvata kantajien oikeudet siihen, että vastaaja noudattaa kyseisessä arvioinnissa neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004⁽¹⁾ 18 artiklan 3 kohdassa, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa ja unionin oikeuden yleisissä periaatteissa vahvistettua hyvän hallinnon periaatetta ja huolellisuusvelvoitettaan, sekä rikkoi oikeussääntöjä, joilla on tarkoitus suojata kaikkia yksityisiä, joita päätös suoraan koskee – mukaan lukien kantajat.
3. Kolmas kanneperuste perustuu siihen, että päätöstä rasittavat ilmeiset ja vakavat puutteet, jotka liittyvät vastaajan siinä ilmoitetusta keskittymästä esittämään arviointiin, sellaisena kuin UPS vetoaa niihin komissiota vastaan asiassa T-834/17 nostamansa sopimussuhteen ulkopuoliseen vastuuseen perustuvan kanteen yhteydessä – johon kantajat viittaavat hyvän ja tehokkaan oikeushallinnon nimissä korvauskannetta tukevin osin vastaajan päätöksessä esittämän hintakeskittymän arvioinnin, tehokkuusarvioinnin, FedEx:n kilpailukyvyyn arvioinnin ja kilpailun intensiteettiä koskevan arvioinnin osalta.
4. Neljäs kanneperuste perustuu siihen, että kantajilla on oikeus korvaukseen vastaajan sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun perusteella siksi, että tämä loukkasi Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16 ja 17 artiklassa ja unionin oikeuden yleisissä periaatteissa suojattuja kantajien elinkeinonvapautta ja omistusoikeutta tekemällä lainvastaisen päätöksen ja estämällä ilmoitetun keskittymän.

5. Viides kanneperuste perustuu siihen, että nämä sääntöjenvastaisuudet puolestaan aiheuttivat kantajien vahingot, sillä ilman niitä kantajat olisivat voineet saavuttaa marraskuussa 2012 tekemiinsä sopimukseen liittyvät voitot, mistä seuraa, että kantajat olisi nyt korvauksen avulla saatettava asemaan, jossa ne olisivat olleet ilman päätöksen lainvastaisuutta, ja nyt käsiteltävä kanne on ainoa keino varmistaa niiden tilanteen ennallistaminen.

(¹) Yrityskeskittymien valvonnasta 20.1.2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004 (EY:n sulautuma-asetus) (EUVL 2004, L 24, s. 1).

Kanne 17.9.2018 – Wanda Films ja Wanda Visión v. EUIPO – Dalian Wanda Group Co. (wanda films)

(Asia T-542/18)

(2018/C 399/65)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantajat: Wanda Films, SL (Pozuelo de Alarcón, Espanja) ja Wanda Visión, SA (Pozuelo de Alarcón) (edustaja: asianajaja C. Planas Silva)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Dalian Wanda Group Co. Ltd (Dalian, Kiina)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Wanda Films, SL

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus kuviomerkin wanda films rekisteröinnistä EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro No 13 902 994

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 6.7.2018 asiassa R 829/2017-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- hyväksyy kanteen, sen perusteet ja asiakirjat (sekä tämän kanteen yhteydessä esitetyt että kantajan väitemenettelyn ja valitusmenettelyn aikana esittämät)
- kumoo riidanalaisen päätöksen
- antaa ratkaisun, jolla sallitaan kantajan tällä kanteella puolustaman kuviomerkin rekisteröinti tavaramerkiksi.

Kanneperusteet

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 17.9.2018 – XK v. komissio

(Asia T-543/18)

(2018/C 399/66)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: XK (edustaja: asianajaja N. de Montigny)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että yksittäispäätös, jolla häneltä peruutettiin oikeus lastensa koulutuksesta aiheutuvien kulujen korvaamiseen lukuvuodesta 2017/2018 alkaen, joka kävi ensimmäisen kerran ilmi hänen vuoden 2017 marraskuun palkkalaskelmastaan ja jonka perustelut esitettiin 7.11.2017 päivätysssä sähköpostiviestissä, on kumottava
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 3 artiklan 1 kohdan ja sairauskulujen korvaamista koskevien yleisten täytäntöönpanosääntösten rikkomiseen siltä osin vastaajan tekemän tulkinnan muuttumisella loukattiin saavutettuja oikeuksia, perusteltuja odotuksia ja hyvän hallinnon periaatetta.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu lapsen oikeuksien, perhe-elämää koskevan oikeuden ja koulutusta koskevan oikeuden loukkaamiseen.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteiden loukkaamiseen.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisessa päätöksessä ei väitetyesti vertailtu tosiasiallisesti kantajan etuja ja loukattiin suhteellisuusperiaatetta.

Kanne 13.9.2018 – ArcelorMittal Bremen v. komissio

(Asia T-544/18)

(2018/C 399/67)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: ArcelorMittal Bremen GmbH (Bremen, Saksa) (edustajat: asianajajat S. Altenschmidt ja D. Jacob)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan SEUT 265 artiklan nojalla, että komissio on rikkonut asetuksen (EU) N:o 389/2013 ⁽¹⁾ 52 artiklan 2 kohtaa, koska se ei ole määrännyt keskusvalvojaa kirjaamaan EUTL:ään Saksan liittotasavallan 8.2.2018 ilmoittamaa kansallisen jakosuunnitelmataulukon muutosta, joka koskee kantajan laitosta, jonka EU-ID on DE000000000000060,
- toissijaisesti kumoamaan kantajan 14.5.2018 esittämän vaatimuksen johdosta 31.8.2018 tehdyn komission päätöksen
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraavan kanneperusteeseen:

Unionin oikeuden rikkominen

Kantaja väittää, että komissiolla on velvollisuus tehdä päätös asetuksen N:o 389/2013 52 artiklan 2 kohdan mukaisesti, koska kansallisen jakosuunnitelmataulukon muutos on unionin oikeuden vaatimusten mukainen.

Lisäksi se esittää, että sintratun malmin tuotekohtainen historiallinen tuotantotaso määritetään komission päätöksen 2011/278/EU ⁽²⁾ määräysten mukaisesti sen sintratun malmin punnitun määrän perusteella, joka jättää sintrauslaitoksen.

Lopuksi kantaja toteaa, että sintrattua malmia, joka valmistuksensa jälkeen panosten valmistuksen yhteydessä valutetaan uudelleen masuunissa ja syötetään kierrätysmateriaalina uudelleen sintrauslaitokseen, ei pitäisi vähentää sintrauslaitoksen tuotantotasoa määritettäessä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätösten N:o 280/2004/EY ja N:o 406/2009/EY mukaisen unionin rekisterin perustamisesta ja komission asetusten (EU) N:o 920/2010 ja (EU) N:o 1193/2011 kumoamisesta 2.5.2013 annettu komission asetukset (EU) N:o 389/2013 (EUVL 2013, L 122, s. 1).

⁽²⁾ Päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 annettu komission päätös 2011/278/EU (tiedoksiannettu numerolla K(2011) 2772) (EUVL L 2011, L 130, s. 1).

Kanne 17.9.2018 – XM ym. v. komissio

(Asia T-546/18)

(2018/C 399/68)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: XM ja 20 muuta kantajaa (edustaja: asianajaja N. de Montigny)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan kantajille vastaiset nimittävän viranomaiset päätökset, joilla heille ei myönnetty korvausta lasten koulumaksuista vuodelta 2017–2018 ja jotka ovat ilmenneet useilla eri tavoin kunkin kantajan olosuhteiden mukaan:

- joko yksittäispäätöksenä (täsmällisemmin sanottuna sähköpostina), jossa nimenomaisesti mainitaan korvauksen epääminen,
 - tai kantajan Sysper-järjestelmässä olevana mainintana ”processed”, mitä kantajan on pidettävä epäävänä päätöksenä, koska seuraavan kuukauden palkkalaskelmassa (aikaisintaan kuukauden 10. päivä, mikäli kyse on palkkalaskelman toimittamispäivästä) ei ole mitään korvausta tai ainoastaan matkakulukorvaus,
 - taikka kyseessä olevan pyynnön käsittelemättä jättämisenä neljä kuukautta sen tekemisen jälkeen, mitä on pidettävä implisiittisenä epäämisenä.
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 3 artiklan 1 kohdan ja sairauskulujen korvaamista koskevien yleisten täytäntöönpanosääntöjen rikkomiseen, koska vastaajan tulkintatavan muutoksella loukattiin saavutettuja oikeuksia, perusteltua luottamusta, oikeusvarmuutta ja hyvän hallinnon periaatetta.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu lapsen oikeuksien, perhe-elämää koskevan oikeuden ja koulutuksen saamista koskevan oikeuden loukkaamiseen.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu yhdenvertaisen kohtelun ja syrjäntäkiellon periaatteiden loukkaamiseen.
- 4) Neljäs kanneperuste perustuu siihen, ettei asiassa ole tosiasiallisesti suoritettu intressivertailua kantajien eduista, ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen.

Kanne 19.9.2018 – Sensient Colors Europe v. komissio

(Asia T-556/18)

(2018/C 399/69)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Sensient Colors Europe GmbH (Geesthacht, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Hagenmeyer, D. Zechmeister ja W. Berlit)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan 31.7.2018 antaman päätöksen (DG Sante/E2/RP/amf(2018)4523972), jolla katsotaan, ettei asiakirjanumerolla NF 2018/0355 tehty hakemus uuselintarvikkeen unionin markkinoille saattamisen hyväksymisestä ja unionin luettelon ajan tasalle saattamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/2283 ⁽¹⁾ 9 artiklan mukaisesti ole asianmukainen, ja jolla hakumenettely päätetään
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esittää kanteensa tueksi muutamia kanneperusteita, joissa se vetoaa komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/2469 ⁽²⁾ 6 artiklan 1 ja 5 kohdan sekä asetuksen 2015/2283 10 artiklan 1 kohdan, kun sitä luetaan yhdessä 3 kohdan ja 11 artiklan 1 kohdan tai yhdessä asetuksen 2015/2283 12 artiklan 2 kohdan kanssa, rikkomiseen.

Kantaja väittää tähän liittyen muun muassa, että vastaaja katsoo virheellisesti, että hakemuksen perustana oleva kuivatuista siniherneen kukinnoista saatu värjäävä uute ei kuulu asetuksen 2015/2283 soveltamisalaan eikä se ole asetuksen 1333/2008 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu elintarvikelisiä aine.

- ⁽¹⁾ Uuselintarvikkeista, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1169/2011 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 ja komission asetuksen (EY) N:o 1852/2001 kumoamisesta 25.11.2015 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2015/2283 (EUVL 2015, L 327, s. 1).
- ⁽²⁾ Uuselintarvikkeista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/2283 10 artiklassa tarkoitettuja hakemuksia koskevista hallinnollisista ja tieteellisistä vaatimuksista 20.12.2017 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/2469 (EUVL 2017, L 351, s. 64).

Kanne 20.9.2018 – LG Electronics v. EUIPO – Beko (BECON)

(Asia T-557/18)

(2018/C 399/70)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: LG Electronics, Inc. (Soul, Etelä-Korea) (edustaja: asianajaja M. Graf)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Beko plc (Watford, Yhdistynyt kuningaskunta)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-sanamerkki BECON – Rekisteröintihakemus nro 13 142 336

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 11.7.2018 asiassa R 41/2018-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin sillä hylättiin väiteosaston päätöksestä tehty valitus

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 13.9.2018 – Atos Medical v. EUIPO – Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb (Lääkelaastarit)

(Asia T-559/18)

(2018/C 399/71)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Atos Medical GmbH (Troisdorf, Saksa) (edustaja: asianajaja K. Middelhoff)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb GmbH (Köln, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen mallin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen malli: Yhteisömalli nro 1339246-0009

Riidanalainen päätös: EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 29.6.2018 asiassa R 2215/2016-3 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Siltä varalta, että väliintulija osallistuu oikeudenkäyntiin, kantaja vaatii myös, että

- väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Kanneperusteet

- Neuvoston asetuksen (EY) N:o 6/2002 4 artiklan 1 kohdan rikkominen
- Neuvoston asetuksen (EY) N:o 6/2002 5 ja 6 artiklan rikkominen
- Neuvoston asetuksen (EY) N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan rikkominen.

Kanne 13.9.2018 – Atos Medical v. EUIPO – Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb (Haavaside)

(Asia T-560/18)

(2018/C 399/72)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Atos Medical GmbH (Troisdorf, Saksa) (edustaja: asianajaja K. Middelhoff)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Andreas Fahl Medizintechnik -Vertrieb GmbH (Köln, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen mallin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen malli: Yhteisömalli nro 1339246-0004

Riidanalainen päätös: EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 29.6.2018 asiassa R 2216/2016-3 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
 - velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- Siinä tapauksessa, että väliintulija osallistuu oikeudenkäyntiin
- velvoittaa väliintulijan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Kanneperusteet

- Neuvoston asetuksen (EY) N:o 6/2002 4 artiklan 1 kohdan rikkominen.
- Neuvoston asetuksen (EY) N:o 6/2002 5 ja 6 artiklan rikkominen.
- Neuvoston asetuksen (EY) N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan rikkominen.

Kanne 21.9.2018 – YP v. komissio

(Asia T-562/18)

(2018/C 399/73)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: YP (edustaja: asianajaja J.-N. Louis)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

toteamaan, että

- komission 18.9.2017 tekemä päätös, jolla kantajalle määrätään kurinpitoseuraamuksena huomautus, kumotaan
- vastaaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, jonka mukaan vastaaja teki ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että kantaja oli laiminlyönyt Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 12 artiklan mukaisia velvollisuuksiaan.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 11.9.2018 – Medora Therapeutics v. EUIPO – Biohealth Italia (LITHOREN)

(Asia T-776/17) ⁽¹⁾

(2018/C 399/74)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Kuudennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 63, 19.2.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 11.9.2018 – Reiner Stemme Utility Air Systems v. EASA

(Asia T-371/18) ⁽¹⁾

(2018/C 399/75)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Kuudennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 276, 6.8.2016.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI